

קרח וטהר לבנו

זיכרונות מקוריים וזיכרונות עזובים

לעילוי נשמת

ר' ראובן יהושע הכהן ב"ר יוסף ז"ל
ד' ניסן התשנ"ז

רבי שמעון בן רבי אליהו פלס ז"ל
כ"א שבט תשס"ח

הניה בלה ב"ר שמואל הלוי ע"ה
ח' ניסן התשע"ב

מרת תקוה לוטה בת ר' שמואל ז"ל
ד' תמוז התשס"ג

ולהצלחתו של ידידי החשוב מאוד - עו"ד הר"ר ערן ואילנה פלס שיחיו

הודו לה' ניתן להשיג חנים וטהר לבנו "במדבר"

ואנא התפללו שהמות הנכבד אברהם בן יעקב
יצליח ותשרה ברכה גדולה בעסקיו אמן.

בינתיים הודפסו כרכי:

שמות, ויקרא, במדבר, דברים,
ובקרוב בס"ד "בראשית"

ושנכח יחד לסיים הדפסת כל ד הכרכים

הספר ניתן חנים - בתיאום אצל: ריינר אשדוד, בני ברק, ראשון לציון, 0527120333
הכמות מצומצמת כל הקודם זוכה 0527120333

וטהר לבנו - קרח

"ויקח קרח" – איך פקפקו במשה שפניו קרנו מאור השכינה??

בהם שמירת שבת, וכי מה עניין עבד נאמן, לכליל תפארת בראשו ולשמירת שבת???

והנה בעצם היאך משה היה עניו מכל האדם, הרי הוא ראה שהוא מיוחד לטובה מאחרים שהרי **רק לו קרנו וזהו פניו**, וזה לכאורה מכוח מעלתו ולא כחלק מתפקידו?? **אלא** יתכן שמשה טען שהאור שלו זה בזכות שהוריד את הלוחות שבהם כתוב שמירת שבת, זה נתן לו את האור המיוחד, או היות ותלמיד חכם בבחינת שבת ככתוב **בזהר ח"ג כ"ט "נפש של תלמידי חכמים נקראת שבת מלכה"**, וסבר שבזכות שהוריד את התורה לכן יש לו את האור של שבת כל הזמן יותר מאחרים!!

וחלק מעבודת ה' והשלימות של משה הייתה הענווה, שעל ידי השלימות הוא קיבל את התואר **"עבד נאמן קראת לו"** ובתפילה מפרטים שמשה זכה לשלימות על עדות בורא עולם, כי הייתה בו ענווה, שאפילו את אור וזהר פניו שקרנו לא תלה בעצמו, אלא תלה בקדושת השבת בזה, שהוריד את לוחות הברית שכתוב בהם שמירת שבת.

ייתכן שזו הכוונה בתפילה, שבזכות שמשה בענוותו תלה **אורו בקדושת השבת**, לכן ה' נותן לנו בשבת **אור**, רק בואו וקחו - **"כולם ישבעו ויתענגו מטובך"**, כי משה לא שיקר, זה אמתי או נהפך לאמתי בזכותו, **וכך** הוא הצליח לשכנע בזה את כולם, את אהרן מרים וגם קרח שזה רק אור של שבת, מחמת קדושתו המיוחדת של משה מעל כולם.

ונלמד מזה, בזכות משה רבינו ובזכות ענוותו הרבה, כמה קדושה וטהרה אפשר לשאוב משבת קודש, **לכן ננצל את אור קדושת השבת** שישפיע עלינו למשך כל השבוע, שניזכר בכוח הקדושה והאור של שבת שעידן אותנו ועינג אותנו, ובמתיקות זו נתגבר על כל הניסיונות שהיצר הרע מנסה להכשיל אותנו כל רגע ובכל עת, ונשקיע זמננו בלימוד התורה שממשיכה את אור השבת עלינו, וכשיש שבענו מטובך אין צורך לחטוא כי קיבלתי כל סיפוקי ותאוותי התמלאה מטוב השם שהשביעני מטובו ומקדושתו, וככה מגיעים ל"וטהר ליבנו לעבדך באמת", **אמן ואמן**. איזה עונג של תפילה שחרית היה לי אין לכם מושג, "שבעני מטובך" כפשוטו.

כל העדה כלם קדשים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' - המשך

עוד הסבר למה חשבו וטעו שמשה שווה בקדושה ככל כלל ישראל??

אחרי מעשה המרגלים, היה **מדבר על ידי חלום או על ידי מלאך או באורים ותומים**, או שלא היה מדבר עמו כרגילות, אלא רק למעשה שנצרך לעם ישראל.

והם לא השכילו הבן שזה לא באשמת משה חלילה, אלא באשמת עם ישראל!!! **וטעו** וטענו שאם אחרי העגל משה כביכול הרוויח שקיבל אור שכינה עד שלא יכלו להתבונן בו, למרות שעם ישראל אז ירד ונפל, משה רק התעלה, אם כן גם אחרי חטא המרגלים אמור היה משה להתעלות עוד יותר ולא שיפחת כוחו בנבואה, ואם פחת כוחו סימן שכוח מנהיגותו ירדה.

אבל כמובן שהם טעו טעות חמורה, כי אור פניו היה מחמת קדושתו האישית, למרות שמשה רבנו בענוותו הלביש זאת בכך שזכה להוריד בלוחות הברית את מצוות שבת וכתבאר קודם, והיות ואור פניו נשאר גם בזמן שהיו נזופים, זה רק בגלל קדושתו העצמית שלא נפגמה. **אמנם** היות ונבואת משה הייתה אך ורק לתועלת עם ישראל, לכן ברגע שעם ישראל נזופים אזי נבואתו נפתחת, ודווקא זה היה כבודם של ישראל שהמנהיג צמא לדברי השם אבל גם הוא סובל ורעב רוחנית יחד עם כל העם.

ונלמד מזה דרכי היצר הרע שמכשיל אותנו בחטאים, ובמקום שנתעורר לתקן את עצמינו שאנחנו חוטאים ושפלים, את חשבון הנפש ואת האשמה אנחנו מפילים על הרבנים שלנו, הם נפלו, הם לא בסדר, הם אשמים, והם והם והם!! ואנחנו ניזונים מחצאי שמועות וסיפורים ולשון הרע מרושע, וגם על הצד שיש דברים נכונים, היצר הרע משחיר את כל הרבנים ככולם, וגם צריכים לזכור כי שמואל בדורו כך יפתח בדורו, כל דור רבניו לפי רמת הדור. **ולא** ייתכן שאנחנו נהיה שפלים ביותר ואילו רבותינו יהיו קדושי עליון מלאכי השרת, כי כך אין אפשרות שנתחבר אליהם כי המרחק בינינו הוא בלתי נתפס,

שואל רש"י "קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו?" ותיירץ **"עינו הטעתו"** שראה שיצא ממנו שמואל הנביא השקול כמשה ואהרן וכ"ד משמרות עומדות לבני בניו כולם מתנבאים ברוח הקודש.

ונשאלת השאלה בכל זאת, איך אכן חשב קורח שהוא יכול לחלוק על משה ולטעון כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה'?? **הרי הוכחה ברורה ומוחשית שמשה מקודש ומיוחד משאר העם הקדושים, שהוא כקודש הקדשים, שהרי פני משה קרנו וזהו באור השכינה??** וקדושת משה הייתה עצומה עד כדי כך שעם ישראל לא יכלו להסתכל בפניו, ולכן משה שם על פניו כיסוי - מסכה, וזה גם מוכיח גם שמשה אמת ותורתו אמת!! **ובעצם** זו גם שאלה על מרים שדיברה לשון הרע על משה שהשוותה אותו לשאר הנביאים, הרי **אור פניו מהווה הוכחה שקדושתו גבוהה מהם???**

והנה בשבת קודש בשחרית שוב התפללתי לבורא עולם אנא תן לי חידוש נוסף על הקודמים שנתת לי על **"ישמח משה במתנת חלקו"**, ובורא עולם נענה לתפילתי ונתן לי חידוש נפלא ביותר, **שהוקשה** לי, מה הקשר בין ישמח משה כי עבד נאמן קראת לו, שזה היה לאחר הלשון הרע של מרים, להמשך התפילה הקשור למתן תורה שהיה שנה קודם, שאומרים **"כליל תפארת בראשו נתת לו בעמדו לפניך על הר סיני, ושני לוחות אבנים הוריד בידו וכתוב**

יתכן לבאר עוד סיבה איך נפלו קרח ו 250 מגדולי ישראל, בטענה חוצפנית להחלפת הנהגת משה והשוואתו לכל עם ישראל, שאולי דווקא בגלל שראו והתבוננו בחטא המרגלים בהתבוננות לקויה, לכן טענו שזו אשמת משה שטעה בהנהגתו, ולכן יש צורך להחליפו. **וטענתם** הייתה למה שלחת אותנו כשבורא עולם לא היה בעד זה באופן נלהב, ולכן כששלחת על דעתך למרות זאת ויצא מזה מכשול גדול לעם, אם כן עליך היה לפרוש מעצמך מהנהגת העם, ועוד הצטדקו באמרם שחבל לנו שאנחנו צריכים לעשות את העבודה הלא נעימה הזו במקומך. **ולמרות** שהיה אור פניו של משה וזהר, עד כדי כך שלא יכלו להסתכל עליו עד ששם על פניו מסיכה, בכל זאת הם לקחו הוכחה לחולשת כוחו של משה רבינו לאחר חטא המרגלים, שהרי כוח הנבואה של משה פחת וירד לדעתם.

וכפי שהגמרא אומרת ב"ב קכ"א אמר מר עד שלא כלו מתי מדבר לא היה דיבור עם משה, שנאמר **"ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם"** וכתוב בסמוך לזה **"וידבר ה' אלי לאמר"** – **"אלי"** היה הדיבור, ומפרש רש"י שלא דיבר ה' פה אל פה כבתחילה. **ובאותו** פרק זמן אם נצרך הקב"ה לדבר עם משה, כגון במעשה קרח שהיה

וטהר לבנו - קרח

אדרבה לפעמים תגיד ליצר הרע, אדרבה גם לדברך הרב מבין מה זה יצר הרע ויעזור לי, כי עד כמה שאתה היצר טוען שהרב לא מושלם אני פי כמה וכמה לא מושלם ועדיין יש לי הרבה מה ללמוד ממנו ולהתחזק ממנו למרות כל שקריך והלשון הרע שבגללך מפיצים על הרב.

ובעצם היצר הרע הורג אותנו לחלוטין, כי אם אין רבנים, מתקיים בנו הפסוק שנכתב בימי השופטים: "בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה", וזה נכתב כסיבת הנפילה הרוחנית המחרידה של שבט בנימין שהגיעו למידת סדום ומעשים אשר לא יעשו, וכמעט שהשבט הושמד לחלוטין, אז קדימה "אבל אשמים אנחנו" נאשים רק את עצמנו, ונתקן את עצמנו, וכך נזכה לאור השם ולישועתו בקרוב ממש.

ליצנות של אשת קורח, ההיפך מחכמת נשים בנתה ביתה

מסביב לפאות והיו שפיצים שגדלו באמצע הפנים וחלל מגולח בין הפאות!!! ואולי אם 22 אלף עשו כך אז זה נכנס כסגנון שהפך למקובל??? וגם היא לגלגה מה שסמכו עליהם כאילו הם עצמם בהמות, וגם הניפו אותם כמו קרבן בהמה, בעצם כמו חלקי הבהמה.

ועד שהיא פתחה את פיה כל היהודים והלויים קיבלו זאת בשמחה בלי שום פקפוק ושמצ' של ליצנות, ורק לאחר מכן הזוג "קרח" החלו לטעון שאין מצב שה' מסכים להשפיל ככה אנשים!!!! אין זאת אלא פרי מחשבתו של משה.

והם עוד סברו שרק מצווה הם עושים כי הם מלמדים זכות על ה' שלא הוא החליט על כך, ואת כדור הבזז גלגלו לעברו של משה, וככה התחיל הפקפוק שמשא מלבו ממציא מצוות, ובטענות כאלו קרח שכנע את גדולי הסנהדרין שהוא נלחם אך ורק לשם שמים, למען כבוד ה'.

העיני האנשים האלה תנקר - לא נעלה

והתשובה ע"פ הכלל בתועלת שאם אפשר בדרך אחרת פחות מדיבור מפורש **חייבים לפעול בדרך האחרת**, ולכן ה' הציע ליהושע לעשות הגרלה למרות שגם הגרלה זה מאת ה', אבל זה פחות מבואה ברורה כי מעורבות בזה פעולות אנושיות עד כדי כך שיש כאלו שמערערים על הגורל. וכפי שעכן בעצמו טען ליהושע "וכי בגורל אתה בא עלי", הרי אם נטיל גורל בינך לאלעזר הכהן גדול זה יפול על אחד מכן, למרות שלא עשיתם כל רע!! (וייל"ע) אם בהיתר של לתועלת יש גם חובה לרמוז או לכתוב וכדומה במקום להגיד במפורש).

אבל כאן אצל דתן ואבירם מה משנה אם כן אם ה' לא מספרו אלא שליח בית דין??? ובפרט שזה לשון הרע לתועלת לדעת עד כמה דתן ואבירם נחושים להחזיק במחלוקת, אז למה לא ה' סיפר זאת למשה בנבואה???

ונראה, שאצל שליח בית דין שמספר לבית דין מה שעשה לו ופגע בו בעל דין וכו' זה לא בגדר של היתר מחמת לשון הרע לתועלת, אלא היתר חזק יותר של חלק משליחות בית דין וכידו הארוכה של בית דין. ולכן העדיף ה' ששליח בית דין יספר כי זה היתר מוחלט מאשר שה' יספר שזה היתר דחוק מחמת היתר של לתועלת שהיתרו מוגבל.

אתם המיתם את עם ה' - המשך

והתפלל עליהם, ולכן ה' העניש אותם מחמת כבוד משה, ואילו משה היה מוותר ופורש היה זה רצון ה' המושלם.

ורק אחרי המגיפה, שראו איך אהרן עוצר את מלאך המוות בעמדו בין החיים והמתים, וטוען לו: אני בא בכוח משה, והמלאך טוען אני בא בשליחות בורא עולם, ואהרן מנצח אותו בטענה: **הרי גם אני וגם אתה יודעים שמה לא אומר מילה בלי רצון בורא עולם**, ומיד הפסיקה המגיפה, כי המלאך קיבל את דברי אהרן. **ועצם** זה שהמלאך הסכים לדברי אהרן, זה הוכיח לכולם שכל פעולת משה זה מאה אחוז רצונו המושלם של בורא עולם, לכן רק אז באו בכניעה ובבכי ואמרו: אכן הכל באשמתנו וחלילה לא באשמתכם גדולי ישראל, אבל מה יהיה אתנו כל כך הרבה נפלנו!! עזור לנו משה הצדיק!!

יתכן שעד שקרח לא פתח את הפה לאשתו על תלונותיו על משה רבינו שלא מינה אותו לנשיא, היא לא ידעה שהוא מחפש כבוד, אבל ברגע שקרח פתח את הפה, הכל השתחרר והתעצם מאוד כמו כדור שלג.

כי היא הוציאה ממסגר ליבה את מה שהיה טמון אצלה תקופה ארוכה, וכמה שהיא שמרה יותר בלב שלה כך זה כשפתחה את רסן פיה זה היה יותר עוצמתי ויותר הרסני ויותר נוטף שנהא, וכמובן הכל מכוח שגם היא הייתה חולת כבוד ומלאה בקנאה במשה רבינו. **והיא** התחילה לצחוק על בעלה, בטענה שמה שהפילו ביחד עם כל הלויים, בכך שגילחו בלי זקן ופאות כעין תספורת אסירים.

תארו לעצמם פתאום את כל גדולי האדמו"רים יום אחד בלי זקן ופאות, ואם נפרש כאבן עזרא שהשאירו פאות, ונפרש כפשוטו שהכוונה לכל 5 הפאות, הרי שגילחו הכל

התורה תמימה, הביא את הגמרא מועד קטן ט"ז שלשליח בית דין מותר לספר לדיינים לשון הרע על בעל דין שחרפו וגידפו או כל עניין רע שעשה כשהזמינו לדיון, ואין זה לשון הרע, **והוכיחו** זאת מהפרשה, שאמרו למשה שדתן ואבירם אמרו "העיני האנשים האלה תנקר - לא נעלה".

ולכאורה מי החליט לגמרא ששליח בית דין אמר זאת למשה, אולי קיבל זאת בנבואה?? כפי שמצאנו "ותצחק שרה בקרבה" וכן "ויאמר עשו בלבן", שה' גילה זאת??

ותידן על פי הגמרא סנהדרין מג' שה' לא מספר לשון הרע על יהודים, וכפי שמצאנו אצל יהושע שלאחר כיבוש יריחו נפלו למוות 36 יהודים בקרב על העי, ויהושע שאל את ה' מי לקח מהחרם, וה' אמר לו: **וכי מלשן אני??** ולכן חייבים לומר ששליח של בית דין אמר זאת למשה.

וקשה לי שהרי אצל יהושע היה זה לשון הרע לתועלת, שהיה נחוץ לדעת מי מעל ולקח מהחרם שלכן מתו יהודים, והייתה חובה לגלות ולהעניש את המועל בכדי שלא ימותו עוד יהודים, ולמה זה נחשב לשון הרע??? הרי לשון הרע לתועלת אין איסור לספרו!! ולמה נמנע ה' לספרו?

וראיה גדולה לדברי קודם, שהנה אחרי מות קרח במיתה משונה ומיוחדת ושריפת ה 250 איש מקטירי הקטורת, למרות זאת עדיין באו עם ישראל בטענות על משה ואהרן "אתם המיתם את עם ה'!!!!"

ותמוה מאוד, וכי איך ייתכן הדבר אחרי שרואים בחוש עונשים מיוחדים "בריאה חדשה" שהאדמה פתחה את פיה ובלעה עונשים שלא כדרך הטבע לכל מי שפגע במשה, ובכל זאת הם ממשיכים לפגוע ולהאשים את משה???

אלא קרח הסית את הציבור שמה ואהרן אמורים להתחלף וזה רצון ה', ועם ישראל עדיין האמינו בזה, לכן הם הסבירו את מות קורח ועדתו, בכך שמה הקפיד

וטהר לבנו - קרח

ונלמד מזה לפתוח עיניים בזמן, ולא לחכות לנזקים קשים ואסונות השם ישמרנו, אלא על הרמז הראשון ועל הפליק הראשון מבורא עולם מיד נתחזק ונתקן את דרכנו, כי אין מקרה בעולם. הכל בא עבורנו ללמדנו מוסר ושנשנה את דרכינו, וכשיש הכנעה בורא עולם עושה מופתים וניסים ונפלאות, וגם מקל יוציא פרחים ושקדים בכדי לעזור לנו לקנות את המוסר לדורות.

מחלוקת קרח

משבט לוי ודווקא כהן גדול אחד, אלא אדרבה כל המוסיק הרי זה משובח, וכל הרוצה יבוא ויטול.

וככה הוא שכנע 250 ראשי סנהדרין, ועוד טען להם שהוא נטול אינטרסים, שהרי הוא לוי ולא נגזרה עליו מיתה, והוא רק דואג לדור הישן, לא זונח חברים, והוא עצמו כבר מבוגר בן 130 וכל פועלו לשם שמים. **ויתכן** שהיות וכוונתו להרבות תורה ומצוות, לכן כתוב **בכתבי האר"י זצ"ל** שקרח יחזור לעתיד לבוא, שסופי תיבות **"צדיק כתמר יפרח"** זה קרח.

חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם עוד דרך במחלוקת קרח ועדתו - על פי היסוד הקודם

והכהונה תחזור לראובן שהיה בכור השבטים, וכל שבט ראובן יהיו כמו לויים וכהנים במקום כל שבט לוי.

וכידוע מאמר הגמרא הוריות יג' שממזר תלמיד חכם נחשב יותר מכהן גדול עם הארץ, לכן סברו גדולי ישראל שרובם היו משבט ראובן שיש סיבה נוספת שמתאים להם להיות הכהנים, כי היו גם גאוני עולם, ושימו לב!!! תוך שנה וכמה חודשים מקבלת התורה עד קצת ראשי אחרי ט' באב שנה שניה לצאתם ממצרים הם הפכו להיות הסנהדרין!!!! פשוט עילויים ומתמידים שהצליחו בזמן קצר כל כך להתעלות במעלות התורה!!! לכן הם היו בטוחים בטעותם ובכוח התורה שהם יצליחו לשמש ככהנים גדולים.

ולפי זה מובן שלכן אמר משה לקרח **"שמעו נא בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלוקי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו"**. והנה קצת פלא יש בדבר שהרי רוב החולקים על משה רבינו לא היו משבט לוי אלא משבט ראובן, ואם כן מדוע דיבר אל בני לוי ולא לבני ראובן? אלא יתכן שמשה פנה לקרח וטוען לו אם צדקו ראשי הסנהדרין בטענתם שהכהונה אמורה לחזור לשבט ראובן אם כן אתה קרח תפסיד גם את תפקידך כלוי!!!

צלפחד מול אשת און בן פלת

עושה להצילו מהחטא שבגלל שקריו אני נשבע שבועת שווא - שבועה מיותרת. אלא האמת היא שברגע שכן קבע ה' שאסור לך לשקר, א"כ גם אם לכן יגרם שתודה במקצת כי התובע משקר ומנפח את התביעה, אתה תשבע כדרישת התורה וזה לא נחשב לשבועת שווא, אלא לשבועת אמת.

מצד שני, אשת און בן פלת ישבה בחוסר צניעות בשיער מגולה בפתח ביתה, ובכך הבריחה את אנשי קרח שרצו להחטיא את בעלה נגד משה. **ועל** זה נאמר **"חכמת נשים בנתה ביתה"**, כי למרות שהיא החטיאה את אנשי קרח בראיה של חוסר צניעות יתכן שזה לא נחשב שחטאה, אלא אדרבה כאן הצילה את ביתה ומשפחתה, **ויתכן** גם שהיא לא סברה שהיא מחטיאה ומכשילה אותם.

ואדרבה היא הרגישה שכביכול ירקה בפרצוף שלהם על הצביעות, אתם חושבים שאתם צדיקים ואתם מקפידים ונשמרים מאוד בשמירת העיניים, הרי כל המוח שלכם מלא במחלוקת ובזיהום נורא יותר מפריצות, כי אתם מסיתים ומדברים נגד קדש הקדשים, **וקורעים את עם ישראל לגזרים**, אולי מראה הפריצות היה מזעזע אותם ומחזיר אותם לקרקע, אבל גם זה לא עזר אלא הם חזרו לעומק האדמה!!!

ואפשר עוד שלפי זה בא קרח בטעות וחשב שנכון שגם הדור הראשון חייבים בתורה ובמצוות, אבל היות והם לא נכנסים לארץ ישראל - לכן אולי הם צריכים דרך אחרת בקיום התורה והמצוות, וראיה לדבר ממצות ברית מילה, שדווקא לאחר חטא המרגלים התחדשה להם חובת פריעה, ואדרבה דווקא בגלל שאינם נכנסים לארץ ישראל הם יצטרכו יותר מסירות למצוות ולהתחזק. **ולכן** טען שעדיף טלית שכולה תכלת במקום חוט בודד בכל כנף, ובית שכולו ספרים עדיף ממזוזה בפתח, והיות והכללים משתנים להם, לכן לדור זה אין הגבלה בכהנים דווקא

כתב רש"י שרוב ה 250 היו משבט ראובן, והם היו ראשי סנהדראות, ופלא עצום הוא, איך ייתכן שגדולי ישראל טעו בדבר פשוט כל כך, הרי הם ידעו שהכהונה שייכת לשבט לוי וממנו יצאו הכהנים, אז איך עלה בדעתם של גדולי ישראל שמהם יהיו כהנים??

ונראה בדומה לאמור קודם, שברגע שנגזר על הדור הישן שהיו מעל גיל 20 כשיצאו ממצרים למות במדבר, ואילו על בניהם הדור החדש הוחלט שהם יהיו הדור שיכנס לארץ ישראל, מצב זה היה כמו לידה מחדש לעם ישראל, וגם ייתכן שטענו שבעצם מה שהבכורים הפסידו את עבודת הכהונה היה זה בגלל חטא העגל, ואכן במקומם נבחרו כל שבט לוי שלא חטאו בעגל.

אבל עכשיו שכל הדור הישן שחטאו מתים במדבר, ורק הדור הצעיר שלא חטאו בעגל ובמרגלים כי היו פחות מבני 20 הם הממשיכים, אם כן הכהונה אמורה לחזור חזרה לבכורי עם ישראל שלא חטאו, וברוך שכיוונתי בזה לדברי הרמב"ן.

והיות וכבר כשעברה הכהונה מהבכורים היא עברה לשבט שלם - שבט לוי, לכן סברו בני ראובן שאולי הבכורה

הנה צלפחד הצדיק ידע שלא אומרים לאדם חטא בשביל שיזכה חברך, אבל היות והוא עשה את המלאכה לא לשם ולצורך המלאכה אלא רק לשם שמים, הרי זו באמת מלאכה שאינה צריכה לגופה, ולמרות שזאת הייתה כוונתו, בורא עולם היודע מחשבות אמת להרוג אותו.

ואולי היות וגם ככה נגזרה עליו מיתה בגלל חטא המרגלים כי גם הוא היה מעל גיל 20 וכפי ששמע מהגמרא ב"ב קי"ט, ובעיקרון הדור ההוא היו אמורים למות מיד רק שמשה בתפילתו עיכב זאת שימותו במשך 40 שנה, לכן הסכים הקב"ה להרוג אותו, אבל תירוץ זה דחוק, שהרי מתי מדבר מתו בנעימות, כפי שכתב הבית יוסף אורח חיים תק"פ, אם כן הוא בסקילה קיבל עונש חמור בהרבה, אז למה הסכים הקב"ה להמיתו בסקילה החמורה???

ולכן צריך לפרש, שבית דין פועל לפי כללי ההלכה ולא לפי הנסתרות, וכפי שכתוב בהלכה חו"מ טוען ונטען סעיף א' שאדם שנתבע כפול ממה שהוא חייב באמת, אסור לו לכפור בהכל בכדי להיפטר משבועה חמורה מהתורה, ולשלם לו את החצי שבאמת חייב לו מחוץ לבית דין, אלא הוא חייב להודות בחלק למרות שמתחייב בשבועה של מודה במקצת דאורייתא, ולא אומרים לשקר כי מצוה אני

וטהר לבנו - קרח

הנלמד מכל זה, שאם בורא עולם מבקש מאתנו ללכת בדרך הישר ובלי שקרים, כך נעשה בלי חכמות, ואפילו אם היצר בא אלינו עם צדקות יתירה ומחשבון לנו את הרווח שיצא לבורא עולם בשקר, גם לא נקשיב לו בשום פנים, הנה אפילו גדולי ישראל כקרח 2500 גדולי ישראל טעו בחשבונות של מצווה, אבל שכחו את הבסיס, ולכן לעולם לא נעבור על מצוות הרב!!!

וכפי שהוכחנו שלפעמים היצר משקר לנו ואומר לנו כנס לניסיון ותתגבר על היצר וקבל שכר על ההתגברות, זה שקר מוחלט ורשע הוא, ולכן אסור ללכת ברחוב של פריצות למרות שישמור על עיניו, ואל תכניס לבית מכשירים שיש בהם סיכון למרות שאתה מתגבר ולא חוטא איתם, כי אסור להיכנס בידיים לניסיון, ואל תחפש להוסיף מצוות כקרח ועדתו, אלא לך לפי ההוראות והלואי תמלא את כל חובותיך על פי ההוראות בדיוק.

קרח – חוקת – בלק – פנחס – מטות מסעי, החיבור בין הפרשיות

מצד שני, פנחס שלא היה כהן והיו לו עגים עליו ועל יחוסו, בגלל מעשיו הטובים זכה להיות כהן ולהיות אליהו הנביא לדורי דורות, כך גם היה זוכה גם **קרח** אילולי היה במחלוקת עם משה רבינו, שהיה זוכה **למטות מסעי** לנסוע עם שבטי ישראל את כל מסעם כולל התחנה הסופית בארץ ישראל, ואולי להנהיג צוקנים שהנהיגו לאחר פטירת יהושע.

אגב חשבתי שאם **קרח** היה מקבל את כל דברי משה בלי חכמות וויכוחים אלא בענווה היה מקבל הכל **כחוקת**, אזי היה זוכה ורואה מה בין **בלק** ל**פנחס**, שבלק ובלעם מכשפים היו והחטיאו את ישראל, ובלעם בגלל תאוותיו לא עזרה לו הנביאות שלו להתקדש אלא להיפך היה טמא וטימא אחרים.

"דתן ואבירם, קראי מועד ואנשי שם"

שהם אתגר מיוחד עבורו, ולכן במקום להילחם נגדם רתם אותם אליו, ונתן להם תפקידים מכובדים, וככה השתיק אותם, כפי שביארתי עם לוט בסדום, שעשו אותו שופט בכדי לקלקלו במידת החסד הטבועה בטבעו ובמשפחתו.

ולפי זה התחדש לי, שהם אמרו "העיני האנשים תעקר לא נעלה", ולכאורה מה כוונתם? מה פתאום עקירת עיניים אם כבר עקירת שיניים, או שיגידו תחתוך לנו את הלשון או את האצבעות או תכה בנו, מה העניין לעקור את העיניים? וכי משה רבינו היה עוקר או עקר אי פעם עיניים, הרי משה לא עקר אפילו לא שיניים? **אלא** הם אמרו למשה, עד היום נתת לנו שוחד שמעוור עיני חכמים, עכשיו אנחנו מודיעים לך חגיגית, גם אם תיתן לנו **תפקיד הכי בכיר אבי אבות השוחד** שזה **יותר ממעוור עיני חכמים**, **אלא כביכול מעקר עיניים לגמרי** מרוב שוחד, בכל זאת לא נעלה לא יעזור לך, כי לא נקשיב לך יותר.

החפץ חיים שאל, איך ייתכן שעל דתן ואבירם כתוב "קראי מועד ואנשי שם", שחז"ל מפרשים "אנשים מיוחדים שבעדה, ושהיה להם שם בכל מקום", דהיינו המוזמנים המכובדים והיושבים בראש כל אסיפה? הרי הם היו עושי הצרות של משה, ועוד במצרים משה קרא להם רשעים, והם גרמו שפרעה ינסה לחתוך את ראשו של משה בחרב, ובגללם משה נמלט ממצרים וחי בגלות 38 שנה. וגם הם הרסו לו ולעם ישראל את השבת הראשונה אחרי מרה, בקיצור הם היו המורדים הקבועים במשה, אם כן היאך הם הגיעו למעמד כה בכיר - "קראי מועד ואנשי שם", ובפרט שירדו מנכסיהם והיו חשובים כמות?!

אלא עונה **החפץ חיים**, שמשה רבינו ראה שבורא עולם השאיר אותם בחיים למרות הכל, ואפי' כשהצטרפו עם פרעה לרדוף אחרי בני", ברגע שחזרו בתשובה בראותם את הנס ה' קרע להם את הים במיוחד עבורם, לכן הבין משה

ללמדנו, שלא להתיימש מאף בן אדם, אפילו רשע עם חותמת בהשגחת הבד"ץ של משה רבינו עליו השלום, שנתן את התואר המפואר "רשע" לדתן ואבירם, בכל זאת לא להתיימש. יש תקווה! כי תשקיע בבן אדם ותיתן לו כבוד, ואז יש סיכוי שיתעלה מעלה מעלה.

כמו שרבי לקח את בנו של רבי אלעזר שהיה בנו של רשב"י מטומאה מחרידה והלבישו בגד זהב וקרא לו רבי, וכך החזירו בתשובה והפכו לתנא רבי יוסי בן רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי זכותם יגן עלינו אמן, אז לא להתיימש ולא לאבד תקווה, בכבוד אפשר להחזיר למוטב ולשנות בן אדם (כמונן בהדרגת רבנים), ובכן תן כבוד גם לעצמך ותתהפך לצדיק, למרות הטומאה שאתה שקוע בה עד לצוואר, בכבוד ובהערכה עצמית גבוהה תתעלה ותעלה אמן ואמן.

קרח פיקח היה וטעה כי ראה שלשלת גדולה יוצאה ממנו

קרח האמין במשה, רק טען שגם לו יש קדושה המשתווה ועולה על משה, כי שמואל שקול כמשה ואהרן.

ועל פי זה נראה לי שהאומר **הקב"ה וותרן ויותר מעיו**, כי אכן ה' טוב וסלח ורב חסד וחפץ בתשובת הרשע, אבל מי שחוטא וסיבת חטאו היא ה' כביכול, שתולה שה' יסלח לו ויותר לו ויתחשב אתו, ובלי מחשבה זו הוא לא היה חוטא, אם כן הוא עצמו גורם שלא תהיה לו הזכות הזו, שכשם שיום הכיפורים לא עוזר וכשם ששלשלת בני קרח לא הועילו כי נתלו בהם בעת עשיית החטא, כך בורא עולם הטוב וסלח ורב חסד לא יעמוד לזכותו חלילה, ה' ישמור.

וכן לא לחטוא ולסמוך שניתן צדקה שמכפרת ומצילה ממוות, כי אם בגלל שסמכתי על זכות הצדקה חטאתי, אזי זכות הצדקה לא תועיל ולא תסייע ולא תציל, וכואב הלב שאדם בטוח שיש לו ובעצם אין לו.

השם משמאל מקשה, שהרי יש כלל שבן מזכה אב, ואם כן היאך לא עמדו לזכותו זכות גדולי עולם שיצאו ממנו כשמואל ועוד??? ובפשטות בן לא מזכה אב קודם שנולד?

ותידע על פי מאמר חז"ל יומא פ"ז "האומר אחטא ויום הכיפורים מכפר, אין יום הכיפורים מכפר", והסיבה היא שמי שיום הכיפורים עצמו שימש כסיבה וכגורם לחטא, אזי אין יום הכיפורים מכפר, כי יום הכיפורים שמכפר זה רק למי שלולי יום הכיפורים לא היה חוטא.

ולכן קרח שצאצאיו הקדושים היו סיבה וגורם לחטא, לכן לא הועילו לזכות ולהציל את קרח, כי לולי שהיה רואה את שלשלת הצדיקים היוצאים ממנו לא היה חולק על משה למרות כל טענותיו וכעסו על משה, ולמרות כל מה שחיפש כבוד לא היה נופל כי הוא ידע את האמת.

וזה עונה על השאלה המפורסמת "שהרי כתוב וגם בן יאמינו לעולם" ואיך פקפק בו קרח??? **אלא** יתכן שבאמת

וטהר לבנו - קרח

אז אנא זכור לא לחטוא חלילה, אבל אם אתה חוטא ה' ישמור, לפחות אל תחשוב שיש לך על מה להסתמך, פשוט אין לך על מה, לא זכויות לא כלום, כי גם אם יש הם לא יעזרו.

אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחנות מבין השרפה - המשך

ונראה, שאכן היות ומתו מקטירי הקטורת אין כאן פגיעה ישירה (חוץ מפגיעה במשפחה ובידידים), ואכן זה לא משתווה לפגיעה ברבן גמליאל החי, ובפרט שאהרן לא פגע באף אחד אפילו לא ענה להם מילה, ורק פגעו בו למרות כל האזהרות.

ומכל מקום חשוב היה הדבר, כי יש כאן לימוד לדורות לעם ישראל בכל דור ודור כמה להיות רגישים לרגשות הזולת, וכמה יש להתרחק ממחלוקת הפוגעת בשני הצדדים, עד כדי כך שזה כבר היה סיבה לתת לאלעזר תפקיד במקום אהרן.

ולכן יתכן גם שזו הסיבה שכינו את רבי עקיבא ורבי אליעזר בן עזריה "קרח", בעבור המסר העצום הטמון בזה לדורות וכפי שכתבתי קודם, למרות שאין ברבי עקיבא וברבי אלעזר בן עזריה שום פגם וחסרון חלילה.

ללמדנו עד כמה עלינו להקפיד על רגישות הזולת, למרות שהוא לא בסדר והכל באשמנו, אנחנו נשתדל להיות בסדר ועם דרך ארץ לתפארת לדורות הבאים, ומזה נקיש כמה עלינו להקפיד על כבוד המשפחה שלנו החיה אתנו, שלא נעשה מעשים העלולים לפגוע בהם קשות וליצור נזק בלתי הפיך לדורות, לכן תתרחק מכל רע מכל טומאה ושמור עיניך ומחשבותיך וכ"ש מעשיך, כי הרוע צף ביום מן הימים למרות שאתה היית בטוח ששום דבר לא יתגלה, והפגיעה בך ובמשפחתך עלולה להיות קטלנית והרסנית לדורי דורות.

אז אנא חוס נא עליך אדם יקר, חוס נא על משפחתך, שמור על כבודך ועל כבוד משפחתך, שמירה אמתית מהשורש ולא הסתרה וחיי שקר, ובעזרת השם תראה ישועת השם כהרף עין, אתה לא תאמין לניסים שיסובבו אותך אמן ואמן, כי החס עליו ועל אחרים יחוסו עליו מהשמים, ולפום צערא אגרא, בהצלחה רבה.

ואון בן פלת

יוסף לשמור על העיניים. ורק חבל שלא התעוררו להתעלות אחר קדושת העיניים לטהרת המחשבה, ולהיכנע בפני משה רבינו, והיות ולא התקדמו להתעלות עוד הם נפלו וקראו דווקא בגלל שמירת העיניים כי סברו שהם מושלמים וקדושים.

עוד נראה, שמדוע און בן פלת ניצל מעבירה דווקא על ידי עבירה וטומאה שאשתו ישבה בחוסר צניעות והבריחה את כל הבאים להחטיאו???

ונראה שזה תלוי בשאלה הבאה, ששואלים מה הקשר שפרשת חוקת נסמכה לקרח, הרי פרה אדומה קדמה במספר חודשים למחלוקת קרח??

אלא שבפרה אדומה המטהר והמתעסק לטהר את האחרים נטמא, "וזאת חוקת התורה", וכפי שדרש מרן רבי משה פיינשטיין, שלפעמים ממצווה יוצאת עבירה, ומעבירה יוצאת מצווה, תלוי מה הכוונות ומה הנסיבות.

און בן פלת

הפסיד את מעלת הבכורה, ונראה כביכול שהחזרה בתשובה שלו לא הועילה לו למחוק את חטאו, בכל זאת זכה שהשריש כוח עצום של תשובה כל החיים ליוצא חלציו שחי כמה דורות אחריו!!

ויצא מזה שכל העבודה של ראובן לא הייתה לריק!!! אלא הצילה את הדורות הבאים אחריו, שנטע בהם את כוח התשובה המתמשכת בכל החיים ולא רק תשובה למשך שנה לכל היותר.

וקצת ראייה לזה יש לי מדברי המאירי, שכתב מדוע ה' אמר למשה אחרי שנשרפו 250 מקטירי הקטורת שיאמר לאלעזר בן אהרן הכהן שיקח את המחנות ויטפל בהם, מדוע לא אהרן יקח ויטפל, למה דווקא בנו??

וענה המאירי על פי המקרה שהיה עם רבן גמליאל שלא נבחר תחתיו רבי יהושע בכדי לא לפגוע עוד יותר ברבן גמליאל שבגללו ירד והוא יורש את מקומו, לכן כאן גם יש מידת דרך ארץ לא לפגוע, ולא מתאים שאהרן יטפל בכישלון מקטירי הקטורת שרבו עמו, אלא בנו אלעזר טיפל בעניין.

והקשה האמרי אמת, וכי מה דמיון בין זה לרבן גמליאל, הרי לא מינו את רבי יהושע כי רבן גמליאל היה חי והיה נפגע, אבל כאן קרח ומקטירי הקטורת מתו, אז מה שייך כאן דרך ארץ שלא לפגוע??

ללמדנו עד כמה עלינו להקפיד על רגישות הזולת, למרות שהוא לא בסדר והכל באשמנו, אנחנו נשתדל להיות בסדר ועם דרך ארץ לתפארת לדורות הבאים, ומזה נקיש כמה עלינו להקפיד על כבוד המשפחה שלנו החיה אתנו, שלא נעשה מעשים העלולים לפגוע בהם קשות וליצור נזק בלתי הפיך לדורות, לכן תתרחק מכל רע מכל טומאה ושמור עיניך ומחשבותיך וכ"ש מעשיך, כי הרוע צף ביום מן הימים למרות שאתה היית בטוח ששום דבר לא יתגלה, והפגיעה בך ובמשפחתך עלולה להיות קטלנית והרסנית לדורי דורות.

אז אנא חוס נא עליך אדם יקר, חוס נא על משפחתך, שמור על כבודך ועל כבוד משפחתך, שמירה אמתית מהשורש ולא הסתרה וחיי שקר, ובעזרת השם תראה ישועת השם כהרף עין, אתה לא תאמין לניסים שיסובבו אותך אמן ואמן, כי החס עליו ועל אחרים יחוסו עליו מהשמים, ולפום צערא אגרא, בהצלחה רבה.

כתב החפץ חיים, שמירת הלשון ח"ב י"א שבזכות ראובן שהציל את יוסף שהציע לא להרוג אותו רק להשליכו באחד הבורות, זכה שאון בן פלת מזרעו ניצל ממחלוקת קרח ועדתו.

וכתב עוד שיש כאן מידה כנגד מידה, שראובן עשה מעשה לא טוב שזרק את יוסף לבור, אבל לא הייתה ברירה, לכן גם און ניצל אבל במעשה לא טוב, שאשתו עשתה מעשה לא צנוע.

ואולי יש להוסיף שכל המקולקלים במחלוקת למרות השתתפותם בעדת קרח שכפר בתורה שהיא מן משמים, בכל זאת הייתה להם שמירת העיניים, ואיך זה ייתכן???

והתבוננתי ובי"ה התחדש תשובה, ואכן נאמר לי שכך אמר החוזה מלובלין, שלפעמים היצר נותן לבן אדם תחושה, צדיק אתה, הנה אתה שומר על העיניים וקדוש אתה כמו שבאמת אמרו כולם קדושים, וככה הפיל אותם ברשתו שרימו עצמם שכל כולם רק לשם שמים.

ובדרך אחרת הקשורה לדברי הח"ח שאולי זה בזכות הצלת יוסף שהציל ראובן, אזי השפיעה עליהם קדושת

והוסיף החפץ חיים שהיות ובמח ובמחשבתו שם הייתה לו כוונה טובה כמו שכתוב "למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו", זכה שאחד מבניו והוא און בן פלת ניצל, ששב בתשובה לאביו שבשמים. ועל זה נקרא שמו און, שהיה באנינות כל ימיו על זה - גמרא סנהדרין ק"ט.

ושימו לבכם אל הדבר העצום הזה!! שראובן שהיה חוזר בתשובה כל חייו על שבלבל יצועי אביו, ולמרות זאת

וטהר לבנו - קרח

ללמדנו שגם אתה יהודי יקר שביקרים, נכון אתה חושב שאתה יהודי פשוט, אבל תראה כמה כוח נטעו בנו אבותינו ואבות אבותינו אפילו מלפני כמה וכמה דורות, שגם יהודי פשוט כמוך, תוכל לנצל כוחות שהם השרישו בך ותצליח להתעלות לגבהים שאפילו לא תאמין כי הם קיימים בך, לכן קדימה תצא מרשת הטומאה והינצל, ותציל את עצמך. אתה שווה שיתפרעו עליך ואתה תתפרע בעצמך, כי אם אין אני לי מי לי.

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי

למחלוקת בתפקידים (כי רק על חלוקת התפקידים מבני קהת היה כל הוויכוח).

אלא נראה, שיעקב אבינו ביקש שלא יטענו שקרח חולק על משה מכוח השורשים שנטע יעקב, כי נכון יעקב פעל למען תפקיד הבכורה להוציאו מידי עשיו, ובכל זאת אין קשר וגם לא נגיעה קלה של קשר למחלוקת קרח נגד משה רבנו, כי זוהי מלחמה של חושך - קרח מול אור של משה, ואילו יעקב נלחם אור מול חושך של עש

כתב רש"י ולא הזכיר בן יעקב, שבקש יעקב רחמים על עצמו שלא יזכר שמו על מחלוקתם, ויש לתמוה וכי מה חשש יעקב שייזכר שמו על מחלוקת קרח, הרי אם יחסו את קרח עד ללוי כבר ברור לכולם שהוא מיעקב אבינו, ומה העניין להתקדם עד ללוי ולעצור ביעקב???

ואכן רש"י מסביר שהמחלוקת הייתה בעקבות קנאה בחלוקת התפקידים במשפחת הלויים, אבל בכל זאת נראה שיש כאן יותר, כי בכל זאת לוי גם כבר לא כל כך קשור

טלית שכולה תכלת ובית מלא ספרים

הבולטים מהבגד החוצה עם פתיל תכלת, ובלי להיכנס למחלוקת בין הפוסקים האם צריכים שהחוטם יראו מחוץ לבגדים, אלא הכוונה חלק חיצוני לבגד, וכמו כן בבית שבתוכו ספרי קודש טען קרח שזה מספיק שיש בפנים ולא צריך גם מזוזה מבחוץ.

צריך להתבונן ולהבין בעצם מה המחלוקת קרח נגד משה בעניין טלית שכולה תכלת ובית מלא ספרים? והאם זה מתקשר לכך שקרח נבלע אל תוך האדמה, ומה מחבר בין החלקים?? **ויתכן** שקרח טען שהכל פנימה, ולא החוצה!! ולכן בציצית העיקר שהבגד תכלת ולא צריך חוטים

ולכן קרח נבלע פנימה, מידה כנגד מידה, כפי שאמרת קרח: הכל פנימה!!!

הקשר בין קרח ל"זאת חוקת התורה, ויקחו פרה אדומה"

אלא נראה שקרח דייק וסבר שרק מצוות פרה היא חוקה בלי טעם, אבל שאר המצוות הם כן עם טעם והסבר והגיון. **ולכן** כשעסעס על החלטות משה בעניין התפקידים, הוא התיר לעצמו מכוח דיוק לחקור בטעם הציצית והמזוזה, והבין מדעתו שעדיף בית מלא ספרים וטלית שכולה תכלת.

וכאשר משה טען שגם בית מלא ספרים חייב במזוזה, וכן טלית שכולה תכלת חייבת בציצית עם פתיל תכלת, טען קרח טעית, שא"כ גם בשאר המצוות אין טעם וזה סותר את הדיקוה האמור.

כידוע בב' ניסן בשנה ב' ליציאתם ממצרים כבר השתמשו באפר פרה אדומה, ואילו מחלוקת קרח היה לפחות חצי שנה לאחר מכן, שהרי המרגלים בכו בליל ט' באב.

ואם כן מדוע פרשת פרה אדומה נדחתה לאחר פרשת קרח???

ונראה לתרץ וגם לבאר מדרש פליאה, שכתוב במדרש "כיוון שראה קרח מצוות פרה אדומה יצא וחלק על משה", ופלא מה הקשר בין הדברים???

וייתכן שאם קרח היה רואה את דברי האור החיים הקדוש בפרשת חוקת, שאכן גם על כל המצוות יש חובה לקיימם בתמימות ולא בגלל שזה מובן בשכל והגיון, אולי קרח לא היה חוטא או לפחות לא מתלוצץ נגד משה רבינו.

און בן פלת

והתעוררתי בעניין כי הלכתי ברחובות ראשון לציון בכדי לחזור לאשדוד בתחבורה הציבורית, והנה מולי ניסיון קיץ קשה מנשוא, ואני מיד מעביר ראש אבל היצר מקפיץ את התמונה למוח שוב ושוב, ואני צועק לו די, לא רוצה, אני לא שוטה להרוס הכל בשנייה אחת, ובכלל רשע מרושע מי הרשה לך להזיק לי, הרי אני נלחם בכל כוחי נגד היצר אז למה אתה מנסה להשתלט עלי במוחי, ואז אמרתי מיד לחשוב על דברי תורה וקפץ לי עניין זה וחדוש זה.

אמנם אחרי שנגמר הניסיון, אמרתי ריבוננו של עולם "לא הם - ולא שכרם", לא רוצה ניסיונות ולא את שכר הגבורה, כי אדם יכול לנצח 1000 פעם, אבל בפעם ה-1001 לקרוס וליפול לחלוטין.

ולכן אני לא אכנס בידיים לניסיונות, אבל אם באונסי נכנסתי לניסיון, מיד לחשוב על דבר תורה עבורכם ידידי נפשי!!

וכפי שהבאתי מהחפץ חיים בשם המדרש, שכתב שראובן זכה שאון בן פלת ינצל בזכות שהציע לזרוק את יוסף לבור בכדי להציל את יוסף, והיות וזו הייתה פעולה קשה לזרוק לבור מלא בנחשים ועקרבים, לכן גם הצלת און בן פלת הגיעה באופן של פעולה קשה!!

ומצד שני בגלל שטעה ולא תפס מנהיגות בתור האח הגדול, שלא הציע לאחים - אני האח הגדול, אני מציע ודורש להחזירו לבית, אלא מיד הציע לזרוק אותו לבור, לכן בני בניו דתן ואבירם נבלעו בבור, ויתכן שעל כן 250 מבניו טעו וסבלו בעניין של מנהיגות???

וזה ממש הפחיד אותי, עד כמה בורא עולם מדקדק עם הצדיקים על כל זווית וכל כיוון בין הטוב ובין על הרע שבכל פעולה, אז איך אנחנו נוזלזל בכל פעולה, הרי יכול להיות מלא השלכות לעתיד ולדורי דורות בכל פעולה או אפילו צד קטן מתוך פעולה שנבצע.

"פרשת קורח" כתב רש"י: יפה נדרשת

התשובה, כן, תדרשו כמה שיותר את מחלוקת קרח נגד משה עם כל ההיבטים והדרכים והפירושים, כי

למה?? מה שונה היא משאר הפרשיות, וכי חסרות פרשיות שיש הרבה מה לדרוש בהם???

וטהר לבנו - קרח

כי גחזי למרות שהיה גבאי של נביא אלישע שזכה לא רק לגילוי אליהו הנביא אלא יותר מזה הוא היה תלמיד וממשיך דרכו של אליהו הנביא, וגם אלישע היה מחיה מתים, בכל זאת היה לו גבאי רשע כמו **גחזי**.

כי גם נביא יש דברים שלא ראה, כ"ש רבנים צדיקים בני דורנו, ככה זה היה וככה זה לתמיד, וזה חלק ממעשה שטן כפשוטו, ועל כל פנים זה לא מוריד מגדלות הרב מאומה!!!!

*קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו? לחלוק על משה רבינו!!

ולמרות שכתוב "**ובני קרח לא מתו**" ואם כן יש לדייק שהשאר כן מתו, יתכן והכוונה שבני קרח חזרו לחיים רגילים בעולם הזה בשונה מהשאר, ולכן כתוב לא מתו שגם לא נפרדו מהעולם הזה.

אומנם קרח בעצמו טעה שהוא לא יכול לחזור בתשובה על פתחו של גיהנום לכן לא שב, או שהיות ויש דעות שקרח היה גם הנבלעים וגם מהנשרפים לכן לא נתנו לו משמים לחזור בתשובה בפתחו של גיהנום עוד לפני שיענש בשריפה על עוון הקטרת הקטורת הזרה.

ואולי לכן יש משה רבינו הדגיש בדבריו שהם לא ימותו כאחד האדם אלא ירדו חיים שאולה, כי רצה לתת להם אפשרות לחזור בתשובה עד ירידתם לשאול, וגם משה רבינו רצה לרמוז להם שאין כאן הכלל שרשעים אפילו על פתחו של גיהנום אינם **שבים**.

ויתכן שלכן יש דגש בתורה שרק כאשר משה רבינו סיים לדבר את דברו רק אז פתחה האדמה את פיה, וזאת בכדי לתת לרשעים זמן להתבונן ואולי יספיקו לחזור בתשובה עוד קודם שיחול העונש.

עוד יתכן שבאמת אין הבדל, אלא כל רשע על פתחו של גיהנום אינו שב בתשובה הן בחייו והן במותו, וטעותו הייתה של קורח הייתה כי בפשטות למרות שבניו הקטנים נענשים בעוון מחלוקת החמור בכל זאת עדיין אינם בגדר רשעים, ולכן הם אכן יכלו לחזור בתשובה, ואכן כך הם באמת עשו ונצלו.

משה אמת ותורתו אמת - בגיהנום עדת קרח חזרו בתשובה!!

והם נכנסו חיים לגיהנום והם שם חיים וכאמור לכן פעם ב30 יום הם נהפכים בגיהנום בכדי שיצליחו לשנות צד כביכול ולסבול מחדש את חום הגיהנום בלי למות.

והנה משמע שדווקא אז כשהם מתהפכים אז הם אומרים "**משה אמת ותורתו אמת**"?? וכי למה רק אז ולא כל ה30 יום?? **ואולי** בשערי גיהנום אינם שבים אבל בשיא הגיהנום הם שבים בתשובה, וצריך להבין מכוח מה ובזכות מה הם שבים בתשובה בעומקה של גיהנום??

וראיתי בספר **בית הלוי** כתב שעדת קרח מתנקים בגיהנום מעוונם וכלפיהם אין הגיהנום כנקמה עיי"ש באריכות, ומבאר עוד על פי הזוהר שחום הגיהנום הוא מחימות חטאי בני האדם, והיות ואנשים רשעים גם כשהם מתעוררים לחזור בתשובה הם לא מחזיקים רצף של 30 יום אלא נופלים הם באמצע או קרוב ל30 זה מוכיח שהם לא עקרו את הרע מתוכם באמת.

ולכן כל 30 יום מתעורר ומתחדש עוצמת הגיהנום, והוסיף שעל כן יש את חודש אלול 30 יום לפני יום הדין בכדי להוכיח שעקרנו את הרע מתוכנו.

ההיסטוריה חוזרת על עצמה - ככה נלחמים עד היום ברבנים. **ואין** כאן לשון הרע או דברי גנאי במשה, כי גם ככה גדולת משה אצלנו לא זזה ממקומה גם כאשר נפרש את כל דברי המפרשים על מחלוקת זו, לכן פרשה זו טוב ויפה שנדרוש אותה, כי זה מביא תועלת לדורי דורות!!

כמו כן צריך להגיד תודה **לגחזי** שבגללו נלמד לדורות שזה לא סותר שיש צדיק והגבאי שלו רשע רודף בצע וטומאה, ומצמצם את הישיבה למינימום בגלל קמצנות.

על שאלה זו מתרץ רש"י שקרח ראה שיצאו ממנו שמואל הנביא ועוד צדיקים נוספים, לכן טעה כי טען איך יתכן שהם יצאו ממני ואני מת?? וגם בזכותם אני ניצול!!

וחשבתי להוסיף, שהנה יש כלל **עירובין יט'** שרשעים אפילו על פתחו של גיהנום אינם שבים בתשובה, ולכן קרח שתלמיד חכם וראה עתידות היה בטוח שכאן הוא צודק יותר ממשה רבינו.

שהרי אם רשעים אפילו על פתחו של גיהנום לא שבים אם כן בניו שהיו חלק מחטא המחלוקת ועליהם להיענש למרות קטנותם, מחמת שעוון מחלוקת חמור הוא ביותר וכפי שכתב רש"י שאפילו תינוקות נספים בעוון זה, ולכן לא ייתכן שהם יחזרו בתשובה ברגע האחרון בפתחו של גיהנום וינצלו.

והיות וקרח ראה שבכ"ז שמואל יצא ממנו, ברור היה לו שמחלוקת זו לשם שמים היא, והוא צודק יותר ממשה, ולכן הוא ובניו לא ימותו כי זה לא המחלוקת האסורה והמסוכנת.

אבל כאן טעה, וגם יתכן שכלל זה שרשעים אפילו על פתחו של גיהנום לא שבים נאמר רק על מתים אבל רשעים חיים יכולים לחזור בתשובה בפתח הגיהנום.

והנה יש לעיין שהרי כל אדם בדרך כלל כשנופל הוא עדיין חי, ואם כן מה הדגשת התורה שעדת קרח נפלו "**חיים שאולה**", ואולי המשמעות שגם בשאול – בגיהנום הם נשארו לחיות וכדברי הרשב"ם, ולכן בניו יכלו לחזור בתשובה וכך עשו וינצלו.

הגמרא ב"ב ע"ד מביאה שסיפר רבה בר בר חנה שסוחר ישמעאלי הראה לו את מקום בו נבלעו קרח ועדתו, וראה עשן יוצא מהבקע והישמעאלי הניח על חרב גיזת צמר רטובה במים ונעץ אותה בעומק אותו חריץ והוציא אותה חרוכה, דהיינו שהצמר לא נשרף! וזה פלא שהרי החום של הגיהנום פי כמה וכמה מחומו של העולם הזה??

ואולי בגלל שהם חיים בגיהנום, לכן האש שלהם בגיהנום היא בדרגה שלא תשרוף אותם מיידית אלא שייסבלו וימשיכו לחיות, ולכן הצמר רק נחרך ולא נשרף.

וממשיכה הגמ' שאמר לו הישמעאלי הטה אוזנך, ושמע שהם אומרים משה אמת ותורתו אמת, ומכך ששמע אותם אומרים מוכיח **הרשב"ם** שהם עדיין חיים בגיהנום, וסיפר לו הישמעאלי שבכל ל' יום הגיהנום הופך אותם כמו בשר בקלחת ואומרים "**משה אמת ותורתו אמת**".

וזה תמוה ביותר תמוה שהרי אומרים שרשעים אפילו על פתחו של גיהנום אינם שבים, ואיך קרח ועדתו שבו בתשובה בגיהנום?? **וגם** צריך להבין מה העניין שפעם ב30 יום הם נהפכים בגיהנום כמו בשר בקלחת?? **ויתכן** שהיות

וטהר לבנו - קרח

אלא נראה לפרש בפשטות שעל הראשונים פחות כעס כי לא היה לו ציפיות מהם אבל מאלו שכבר התאפקו שעות ולא יצאו לאכול ונשארו כמעט עד הרגע האחרון, מהם הוא התאכזב הרי ויתרתם למה לא התגברתם עד הסוף? הרי אתם בני עלייה שהוכחתם שאתם מסוגלים להתעלות על עצמכם אז למה לא השתמשתם בכוח העלייה שבכם להתגבר עד הסוף?

וגם כאן יתכן שכעסו של בורא עולם בעיקר על אלו שממש השלימו את 30 הימים בקדושה וברגע האחרון הם נופלים, כי הם הוכיחו את כוחם לטוב והיה להם להשתמש ולהתגבר עוד קצת ולהשלים 30 יום ולשנות את טבעם הרע, והיות ולא עשו כן אז הקב"ה מתמלא כעס ומזה הגיהנום מקבל את כוחו והתחדשותו.

אומנם גם לפי הסבר זה צריך עיון מה פשר התעוררות בלועי קרח דווקא בעת התגברות והתחדשות הגיהנום לצעוק משה אמת ותורתו אמת? הרי אז יש התגברות הרוע כביכול, ואולי בגלל הכאב המתחדש והמתחזק לכן יש התעוררות לתשובה.

ומצאתי קצת ראייה לדבריו מדברי הריטב"א ב"ב ע"ד שכתב "כל תלתין ימין מהדרא להו גיהנום - פי' כי בכל סוף 30 יום הם נידונים בגיהנום וע"י לקמן.

בדרך אחרת – המשך

גורם נחת רוח עצום לבורא עולם, ולכן זה מצנן את חומו של הגיהנום לרשעים, כי הצדיקים קררו את יצרם הרע במשך שבוע שלם או חדש שלם, ונראה עוד שאכן הרשעים מצד עצמם לא היו שבים בתשובה אפילו בגיהנום, אבל הם זוכים מכוח הצדיקים שמתגברים בעולם הזה שגם הם הרשעים מודים לה' ושבים בתשובה.

וייתכן שכל הרשעים בשבת מודים לה' על מנוחת השבת שזכו בה בגיהנום, אבל בראש חודש היות וזה פרק זמן גדול יותר והרבה יותר קשה להתגבר על היצר ברצף כה גדול לכן הזכות ראש חודש עצומה היא ביותר, ולכן **בראש חודש זוכים** הרשעים בגיהנום **אפילו לחזור בתשובה** על חטאם!! וכתוב בספרים שהתשובה מועילה גם בגיהנום.

וכבר הארכתי בחשיבות העניין של תקופה מוגדרת וברורה להתחזקות, בפרשת בראשית אצל חנוך שחי 365 שנה כי הוא הגדיר את פרק זמן זה שהוא כימות השנה להתגבר על יצרו ולתקן את כל העולם עיין שם, והיות והתחזקות לזמן מוגדר זה דבר חיובי וכלי עוצמתי בהתחזקות האדם לכן **ה' יוצק** לזה עוצמה וכוח זכות.

וייתכן שלכן בראש חודש למרות הזכות הגדולה של הצדיקים שמשפיע לרשעים שבגיהנום, בכל זאת בראש חודש הגיהנום לא שובת לרשעים הגדולים כפי שהוא שובת בשבת! ואדרבא הגיהנום מתחדש כוחו לרשעים ביותר כי תפקיד הגיהנום לנקות את הרשעים מחטאם, ולכן גם הרשעים שמחים באש הגיהנום שהתחדשה שעוזרת להם להתנקות מחטאם.

ולפי זה מובן מה שכתוב אצל בלועי קרח שפעם ב30 יום ומפרש הריטב"א **שהכוונה לראש חודש** הם מתהפכים בגיהנום כבשר בקלחת, כי הגיהנום מתחדש לנקות כפי שבשר בסיר מתהפך בכדי להתבשל טוב יותר, ובלועי קרח הם כמו הרשעים שחיללו שבתות שנשארים בגיהנום גם לאחר יב' חודש כי זלזלו בתלמיד חכם **שתלמיד חכם הוא בבחינת שבת** – **נועם אלימלך כי תבוא ע"פ הזהרה**, ולכן הם מתהפכים כל ראש חודש וכדברי הספר חסידים.

אומנם התקשתי בתירוצו שאם אכן הרשעים לא מצליחים להשלים 30 יום בתשובה אז למה דווקא נבחר יום ה30 כיום התגברות הגיהנום הרי הם לא השלימו 30 ואם כן אולי יום ה29 הוא צריך להיות היום שנבחר להתגברות הגיהנום? ובכלל צריך עיון שאיך יתכן שהכעס הגדול יהיה דווקא על אלו ששמרו כמעט 30 יום יותר מאלו שנכשלים מידי יום או שנכשלים אחרי יום יומיים??

אבל מצאנו דוגמא לדבר זה, בגמרא **ביצה טו' ב'** תנו רבנן מעשה ברבי אליעזר שהיה יושב ודורש כל היום של יום טוב כולו בהלכות יום טוב, יצתה כת ראשונה אמר הללו בעלי פטסין, כת שניה אמר הללו בעלי חביות, כת שלישית אמר הללו בעלי כדין, כת רביעית אמר הללו בעלי לגינין, כת חמישית אמר הללו בעלי כוסות.

התחילו כת ששית לצאת אמר הללו בעלי מארה - קללה, נתן עיניו בתלמידים התחילו פניהם משתנין, אמר להם בני לא לכם אני אומר אלא להללו שיצאו שמניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה!! ופלא הדבר שהקפיד ביותר **"קללה"** דווקא על הכת השישית שיצאה כמעט בסוף הדרשה??

ובפשטות כי אז בלט יותר שהבית כנסת מתרוקן וכדברי רש"י, אבל בכל זאת הם התעקשו להישאר כמעט עד הסוף, למה דווקא הם קיבלו הם הקללה!!

ונראה לפרש בדרך אחרת, שהנה כתוב בבבלי **ישעיה סו' כג' "והיה מידי חודש בחודשו מידי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני" ובספר עמק המלך טז' יט'** כתוב שהכוונה לרשעים שבגיהנום שעדיין יש בהם **"כל בשר"** כביכול שייכות של גוף כביכול דהיינו אלו שנגזר עליהם רק יב' חודש בגיהנום אלו הנשמות בכל חודש יתעוררו להודות להקב"ה ולחזור בתשובה.

והנה בשבת כידוע הגיהנום כבוי והרשעים במנוחה כל יום השבת ואולי על זה הרשעים שבגיהנום מודים לבורא עולם, אומנם מה מתחדש בראש חודש??

ובספר שם כתוב שלא רק בשבת הגיהנום כבוי אלא גם **בראש חודש ובמועדים**, אומנם לפושעים שלא שמרו שבת עליהם הפסוק ממשיך **"ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר"** שלמרות שהגיהנום כבוי בשבת ומועד וראש חודש בכל זאת רשעים אלו האש היוקדת בם לא נכבית גם בימים אלו.

אומנם מצאתי בספר **חסידיים סימן רמא'** שכתב שעל אלו שכבר מתו וכבר עברו י"ב חודש, צריך להתפלל עליהם בכל חודש וחודש, כי **מהפכים אש של גיהנום** שנאמר **"והיה מידי חודש בחדשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשר, ובהמשך ואשם לא תכבה"**, הרי **בכל חודש וחודש מהפכים בו, ו"לפני" יום טוב ושבת ו"אחריו"**, אותן שלא שמרו שבת ויום טוב כהוגן.

ומשמע לכאורה מדבריו **שבשבת ויום טוב עצמו גם הרשעים שחיללו שבת גם להם יש מנוחה בשבת ויום טוב**, וכל סבלם של הרשעים שחללו שבתות שיתהפכו בגיהנום יהיה לפני או אחרי שבת ויום טוב, וכלפי ראש חודש עצמו **נראה שיש הבדל**, שהרשעים ששמרו שבתות בחייהם לא יסבלו בגיהנום, ואילו הרשעים שחללו שבתות בראש חודש יסבלו.

ונראה לפרש, שאדרבא בזכות הצדיקים שמתגברים להשלים פרק זמן חשוב שלם כשבוע וחודש בלי חטא זה

וטהר לבנו - קרח

לצעוק "משה אמת ותורתו אמת", וזה מוכיח שעצם ההתנהגות גורמת להם לחזור בתשובה, וזה חידוש גדול מאוד שגם בגיהינום יש תשובה.

אבל למרות שהרשעים הגדולים מתהפכים בגיהינום בכל זאת הם שבים בתשובה, והראיה היא שעדת קורח דווקא בעת שהם מתהפכים בגיהינום דווקא אז הם מתעוררים

האם עדת קרח עולה ותחיה לעתיד לבוא??

במחלוקת נתנו ידם וחטאו, ולכן במחלוקת תנאים הם יכשלו ויתאכזבו בגיהינום.

אומנם בעצם יש את דברי **התוספות** קידושין לא' ב' על **מזמור לאסף באו גויים נחלתך**, שתמה וכי מזמור יש כאן הרי קינה יש כאן, ולמה אסף התחיל את שירתו במזמור?? **ותירץ תוס'** שאסף היה מצאצאי קרח ששמח מהרעיון שאם נבלע בית המקדש באדמה זה יגרום ששאר הנבלעים בעת הגאולה גם יצאו מבליעתם, ולכן כשבית המקדש יצא מבליעתו בקרוב כך יצאו עדת קרח מבליעתם בגיהינום, והגמרא מספרת שזה מה שהתחדש לאבימי בעת שכיבד את אביו.

וראיתי במשנת יוסף בשם **האדמו"ר מהרי"ד מבעלזא** זצ"ל שכתב שלכן עדת קרח ירדו חיים בכדי שכל זמן שהם בגיהינום יכלו לחזור בתשובה, ואכן הם חוזרים בתשובה כשהם צועקים "משה אמת ותורתו אמת", **אומנם** גם לפי דברי **המהרי"ד** צריך עיון שאם גופם חי ולא מת בכדי שיוכלו לחזור בתשובה ולתקן אם כן מדוע רק בראש חודש הם מתעוררים לחזור בתשובה ולא בכל יום ויום??

והתשובה לכאורה היא כפי שכתבתי קודם, שבכדי שיחזרו בתשובה בגיהינום למרות שהם חיים בכל זאת הרי הם אינם בעולם הזה – עולם העשייה, לכן הם זקוקים להתעוררות שיש בראש חודש מעבודת עם ישראל המתקדשים במשך כל החודש, כך שיש **התעוררות דלתתא** שמשפיע לרשעים שבגיהינום כל ראש חודש סיום ה-30 יום בקדושה וכאמור.

ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן

וייתכן שהלויים מצטערים כי הם רוצים להיות גם מהנותנים, לכן בורא עולם אומר להם תמשיכו ללמוד בהתמדה, ואני יחשיב את הנתנה שלכם מהמתנות שקיבלתם כמתנה מושלמת, העיקר שתרגישו טוב ותמשיכו ללמוד בהתמדה.

וזה מזכיר קצת את אהרן הכהן שהצטער שלא היה הוא ושבטו בנדבות חנוכת המשכן, והקב"ה אמר לו שלך גדולה משלהם שאתה מטיב את הנרות,

וזאת למרות שהשמן והפתילות זה לא היו מכספו של אהרן בכל זאת העבודה והמאמץ והכוונות שלו גדולות מתרומת הכסף וחיסרון הכיס שהוציאו ונדבו הנשיאים לחנוכת המזבח.

אני נחלתך בתוך בני ישראל - המשך

לכן הוא לא מקבל אדמה בארץ ישראל, ובעצם המשמעות היא שהקב"ה רוצה שבכל שאר ה-352 יום של ימות השנה הוא יהיה עסוק ברוחניות, וכך הוא יתכונן כראוי ליומיים הרוחניים ביותר שבהם הוא עובד בבית המקדש.

וזה גורם הן ללוויים והן לעם ישראל לדעת להעריך נכון מה זה ערך של רוחניות ואת ערך תפקידם הנעלה של הלוויים לעומת עם ישראל בפרט, ובאופן כללי גם להעריך את תפקידם הרוחני של כל עם ישראל לעומת כל הגויים.

הנה יש מחלוקת בגמרא **סנהדרין קט'** האם הם יקומו לעתיד לבוא, וייתכן שהמחלוקת היא האם מועיל התשובה שהם עושים בגיהינום שלכן הם זוכים לקום לתחייה, או שתשובה זו רק עוזרת להם להרגיש טוב יותר, שלמרות שהם בגיהינום הם עדיין שמחים בכך שהם פועלים בדרך הישר לרצות עד כמה שאפשר את בורא עולם, כמו שהם מרגישים טוב בכך שהם מודים לבורא עולם, וכביכול זה תשובה לשם שמים בלי תקווה שהיא תעזור להם בעתיד.

ואומנם ראיתי בביאור **הגר"א במשלי טו'** יא' שכתב בשם חז"ל שעדת קרח באים בכל שבוע למשיח ושואלים אותו אימתי יבוא, **(אגב זה מתאים מאוד למה שמשמע מדברי הריטב"א שרק בסוף 30 הם בגיהינום ואולי בשאר הימים הם אינם בגיהינום ולכן הם יכולים כל שבוע לפגוש את המשיח, או שכוונת הריטב"א שהם תמיד בגיהינום רק כל 30 מחדשים את דינם בגיהינום).**

אבל הם מן האבדון אינם עולים כלל לעולם, ולכאורה הם זוכים לראות כל שבוע את המשיח ויש להם תקווה שבביאת המשיח הם יעלו מהגיהינום אבל הם יתאכזבו בביאת המשיח שהם יישארו באבדון שהוא המדור השביעי של הגיהינום.

ואולי עדת קרח שהיו תלמידי חכמים מופלגים כבר ידעו את מחלוקת התנאים בהקשר לפסוק "**מוריד שאל ויעל**", ובמחלוקת מה הכוונה "**ויאבדו**" האם יאבדו לנצח או שיהיו כאבידה המתבקשת, ולכן יש להם תקווה שבביאת המשיח הם יעלו מהגיהינום, אבל זה יהיה חלק מעונשם שיתאכזבו כדברי הגאון והם יישארו לנצח באבדון, כי

בספר גן רוה כתב שלמרות שהלוויים קיבלו את מעשרות בלי שטרחו, בכל זאת הנתנה שלהם שנותנים תרומת מעשר לכהן שזה עשירית ממה שקיבלו, נחשב לנתנה מושלמת כיהודי שנותן תרומה לכהן ממה שעבד עליו.

וצריך עיון למה אכן זה נחשב עד כדי כך, הרי באמת יותר קל לאדם לתרום ממה שלא עבד עליו??

ואולי אדם שחי רק מתרומות קשה לו לתת, כי הוא רק רגיל לקבל ולא לתת.

וייתכן עוד, שהרי הלוויים לא קיבלו חלק ונחלה בארץ כי ה' הוא נחלתם, שתפקיד הלוויים הוא להשקיע ברוחניות עבור יום בשנה.

הכתב סופר מפרש שהתורה באה ללמדנו שהכהנים הם אלו שמפרנסים את בני ישראל בזכות עבודת הקודש שלהם.

והנה הגאון בעל **האור שמח** זצ"ל מחשב חשבון נפלא שהיות ויש תורנות של עבודה בבית המקדש המחולקת למשמרות ובתי אב אם כן יוצא שהלוי עובד רק יומיים מתוך שנה שלימה, ובגלל היומיים האלו מתוך כל השנה

וטהר לבנו - קרח

על הפירות שקיבל, כי כל פעלו של הלוי הוא עבודה רוחנית, לכן התורה משווה בין התרומות.

כ בעולם הגשמי זה חידוש שתרומת הלוי משתווית לתרומת ישראל, אבל בלי ספק שכשם "ששלך – תרומת אהרן גדולה משלהם" כך תרומת הלויים גדולה מתרומת ישראל.

וממילא "ונחשב לכם" שפשוט הדבר שמה שהלויים נותנים תרומה בוודאי יותר חשוב מתרומת עם ישראל, שהרי כל השפע הגשמי בעם ישראל הוא בזכות עבודת הלויים, **אולי** בכל זאת היות ואצל הישראל היה עבודה גשמית לגדל פירות ואילו אצל הלוי נראה כאילו הישראל נתן לו מתנה את הפירות ולא נראה לעין בשר שהלוי טרח

מי גרוע יותר קרח או דתן ואבירים?!

א שלפחות יקטירו כל יום אחד מתוך 250 כך יוכל קרח לראות לפי התוצאה שכל יום מת אחד ואחר שורד שזה סימן שקרח עצמו טעה, או שקורח יקטיר ראשון בעצמו ביום הראשון וכך שאר החבורה יחזרו בתשובה.

ועצם זה שקרח הקשיב למשה להקטיר כולם ביחד זה מראה שעדיין היה להם דרך ארץ מפני משה, ולא כחוצפת דתן ואבירים שאפילו לעלות לכבוד משה גם לא הסכימו.

ויתכן עוד לפרש שהיות ודתן ואבירים הם אלו שהחילו את החוצפה נגד משה רבינו מאז נערותו של משה לכן כל האשמה בכל חוצפה שמתעוררת בעם ישראל נובעת מדתן ואבירים, והם כעין עמלק שקירר את האמבטיה כך הם קיררו את עם ישראל להתחצף כנגד משה רבינו, והם גרועים יותר מקרח ועדתו ולכן הוזכרו שמם כעיקרים ולא שמו של קרח ועדיין צ"ע.

שמת לב שכתוב בפרשת עקב י"ו "ואשר עשה לדתן ולאבירים וגו' אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל" וכן ב**תהילים** קו כתוב "תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירים".

והתפלאתי מאוד למה לא נזכר קרח?? **ואולי** הכוונה לעדת דתן ואבירים וכלול בזה קרח ועדתו, **אומנם** במסכת **כלה פ"ג** כתוב "ואם לקית בגופך זכור דתן ואבירים שירדו חיים שאולה", והנה שם לא כתוב קרח וגם לא כתוב עדת דתן ועדת אבירים.

ובעצם קרח 250 איש בעצם הקשיבו קצת בקול משה, שהרי קרח יכול היה לטעון שהוא לא מסכים לבדיקה שקבע משה רבינו שכולם יקטירו קטורת בבוקר ביחד, כי קרח יכול היה לטעון שהוא רוצה בדיקה פחות מסוכנת.

ללמדנו שלעולם לא תתחיל את הרוע, ולכן גם יצרך תוקפך ואתה מרגיש שאתה לא מסוגל לעמוד נגדו, ואתה נכנע לו בקשר כי אתה מסוגל לברוח מהניסיון, אבל גם אם אתה מרמה את עצמך שאתה לא מסוגל, לפחות עצור שניה ותתבונן האם כאן אתה הראשון שפורץ גדר בעבירה או בחומרתה, ואז תחייב את עצמך לברוח בכל כוחך כי תגיד ליצרך אני לא מסוגל לשלם את המחיר של הראשון לדבר עבירה, הראשון שמקרה את האמבטיה!! אני עמלק לא אהיה לעולם חס ושלום!! חס ושלום!!

אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני

לכאורה במיתתן המיוחדת החדות הברורה של מידה כנגד מידה??

ונראה שאצל דתן ואבירים היה חד ביותר המידה כנגד מידה במיתה מיוחדת שמתו בה, על פי המדרש אגדה המקור במחזור "בית ישראל" לפסח (נסי הים אות י"ט) ומבוסס על התרגום יונתן על הפסוק "ואמר פרעה לבני ישראל, וגם במדרש שפרעה אמר לדתן ואבירים שנשארו במצרים נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר, ואותם לקח פרעה אתו לרדוף אחר בני ישראל, לפי הנראה הם היו משתפי פעולה עם האויב, ולכן פרעה התייעץ איתם ואולי הם אפילו נתנו דרבון ועידוד לעשות את המרדף, וזה מדהים שההיסטוריה חוזרת על עצמה שיש יהודים משתפי פעולה ומעודדים את האויב, ופלא שבכל זאת הם ניצלו במכת חושך!!

וכל כך למה??? **כי הנה** בעצם ברגע שהם עודדו את פרעה לרדוף אחרי בני ישראל ואפילו באו אתו לרדוף זה בעצם גרם שיהיה קריעת ים סוף, **ואולי** בגלל זה הקב"ה הצילם ממכת חושך בכדי שהם יקרבו את נס קריעת ים סוף, **ואולי** זה הסיבה שבעבורם גם נקרע הים אישית ככתוב במדרש. ועיין במהרי"ל **דיסקין** שכתב דרך אחרת בסיבת הצלת דתן ואבירים – כי היו משוטרי העם שהוכו.

וכמו כן עם ישראל ראה עד כמה הקב"ה טורח להצלת יהודים אפילו רשעים בגלל זכות קטנה שבידם, ויתכן עוד שגם הם זכו בקריעת ים סוף הפרטית שלהם כשחזרו בדעתם להתחבר לעם ישראל זכו גם לגאולה רוחנית שזכו בהתעוררות עצומה ולהיכנס למט' שערי קדושה.

בדרך פשטות אפשר להיות ועדת קורח טענו נגד משה רבינו מדוע בית מלא ספרים זקוק למזוזה? ומדוע טלית שכולה תכלת זקוקה לפתיל תכלת??

ולכן החליטו שמשם המציא מעצמו חוקים לא הגיוניים ולא שהקב"ה ציווה זאת, לכן הם נידונו במידה כנגד מידה שימותו לא באחד ממניי המיתות הקיימים בעולם, אלא הקב"ה ימיתם במיתה מיוחדת ולא יסתפק במיתות הקיימות כבר בעולם.

ואומנם קרח עצמו לא מת במיתה משונה זו כי קרח עצמו היה גם ממקטירי הקטורת והוא היה מהנשרפים, אלא לאחר שנשרף קרח גם הוא נבלע באדמה – האש סובבה אותו וגלגלה אותו לפי האדמה, וגם בני קרח לא מתו כי הרהרו בתשובה ומדף נעשה להם בגיהנום ונצלו, ולכן יתכן שרק דתן ואבירים בלבד הם הבודדים מהגברים שמתו במיתה משונה זו.

ואולי לכן בפרשת עקב וגם בתהילים מופיע רק דתן ואבירים שמתו בבליעתם באדמה, ולא מוזכר קרח כי קורח מת קודם הבליעה ובניו נצלו ממות ורק דתן ואבירים הבודדים מהגברים בני הדעה שמתו במיתה משונה ומיוחדת זו.

ואם תתמה למה יצא למעשה שדווקא דתן ואבירים מתו במיתה משונה זו, הרי הם היו מרדנים במשה ובצוויי ה' עוד קודם לחטא זה, ולכאורה טענות קרח על בית מלא ספרים וכו' וחוצפתן אינם דווקא בטענות אלו, ואין

וטהר לבנו - קרח

שה' גאל אפי' את דתן ואבירם שהיו בשיא הטומאה יותר מכלל ישראל שאפי' לא יצאו ממצרים ועזרו לפרעה לרדוף אחר בני ישראל ובכ"ז גם אותם גאל ה', כ"ש שאותנו ה' יגאל מטומאתנו ומצרותינו הגשמיים והרוחניים.

על כל פנים, כאן נסגר המעגל, שכשם שזכו שיתקדש שם שמים בקריעת ים סוף ואיבוד חיל פרעה, כך כאן הם גרמו שעם ישראל יראה עד כמה הקב"ה מקפיד על מחלוקת ועל כבוד משה רבינו, שכשם שהצילם ה' במיוחד וקרע להם את הים כאן להיפך קרע להם את הארץ להמיתם במיתה מיוחדת ומפתיעה ביותר.

כמו כן דתן ואבירם שראו איך הקב"ה פתח להם במיוחד את הים באופן אישי נס מיוחד במינו, בוודאי היו חייבים מיד בהזרת משה שימותו במיתה משונה ומיוחדת שתפתח הארץ את פיה לפחות אז היה עליהם תוך כדי דיבורו של משה להתעורר ולחזור בתשובה והיות ולא עשו כן, לכן דווקא הם מתו.

קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו?

אבל משה ואהרן לא פעלו כרצון בעלי המחלוקת, כי בורא עולם הוא זה שהחליט מי ישמש כהן, ולכן סמכו על בורא עולם שיסדר הכל באופן שלא יגרם נזק לעבודת ה' של אהרן הכהן.

ואכן הקב"ה עזר, ולאחר שהעם האשימו את משה ואהרן שהם אשמים במיתת ה-250 איש, מיד פרצה מגיפה, וכולם ראו את אהרן שמקטיר קטורת ועוצר את השטן מלהרוג למרות ציווי ה' לשטן, כי אהרן בא רק לתקן ולהציל ולא להרוג יהודים חלילה, וממילא כל הלעז הרע נמחק ושוב חזר אהרן להיות אהוב על כלל ישראל כמגן העם ומצילו.

ובעצם מחלוקת קרח עם משה ואהרן, יתכן שקרח טען שאם בית מלא ספרים קדושים לא מעלה ולא מוריד מחיוב המזווה - כי מצוותה אינה קשורה לתוכן הבית, וכן טלית שכולה תכלת לא מעלה ולא מוריד כלום מחיוב פתיל תכלת על כנפי הבגד, זה מוכיח שלמרות שאהרן בוודאי יותר צדיק מקורח ואפילו המן שירד בכל בוקר יכול היה להוכיח זאת, כי הוא ירד קרוב לצדיקים ורחוק לרשעים, כל אחד לפי דרגתו מצאו בקרבתו, בכל זאת מצוות כהונה שהיא מאב לבן לדורות אינה קשורה לתוכן מעלת הכהן, אלא מצווה היא שעוברת מאב לבן.

ולכן טען קרח היות ואתה אהרן כבר מלא וגדוש בעשייה עצומה להרבות שלום ולחזק יהודים לתורה ולעבודת ה', לכן תן לי לשמש בכהונה למרות שאני פחות מגדלותך, העיקר שאני יהודי עם בסיס טוב שקיבלתי תורה מסיני ומשתייך אני לעם ה'.

אבל ה' וכפי שהוכח שהכניסו את מטה אהרן באמצע מטות השבטים והניחו אותו באהל מועד, ורק מטה אהרן צמח וגידל שקדים, ואכן מטה אהרן לא היה בצד שרואה את הקודש - אהל מועד, אלא דווקא גדלותו של אהרן שהוא היה מוקף בשבטים, שחזק אותם וקירבם לה'.

ודווקא בכוח חיזוק הרבים עוד בימי גלות מצרים כמובא **במדרש רבה שמות**, זה הכוח שהקב"ה אהב, ודווקא מתוך מעלת אהרן זו זה הסיבה שהקב"ה בחר בו להיות הכהן הגדול שמננו יהיו כהנים עד עולם, כדוגמת עבודת אברהם אבינו המושלמת שאהב הקב"ה מאוד שלכן בחר בזרעו של אברהם שיהיו עם ישראל לנצח.

שכשם שכלל עם ישראל זכו למט' שערי קדושה בליל פסח, ואילו דתן ואבירם שהיו רשעים ושיתפו פעולה עם פרעה ולא יצאו ממצרים הם לא זכו בליל פסח לעליה הרוחנית כשאר בני ישראל, אבל בקריעת ים סוף כשהתעוררו בתשובה, אז זכו גם לעליה ולגאולה הרוחנית.

ואולי לכן אומרים עליהם "וזדים טבעת ויזדים העברת", וכפי שכתב בספר **להעיר להורות ולהשכיל** לתרץ תמיהת ה**רוקח** שהרי קודם עברו בני"י ורק אח"כ המצרים טבעו!! אלא **ויזדים** העברת הכוונה **לדתן ואבירם**, ועיקר שבח התפילה היא על קריעת ים סוף על דתן ואבירם,

וכל כך למה?? למה עליהם תהיה עיקר שבח התפילה הקשורה לקריעת ים סוף?? **ויתכן** כי זה היה פסגת הגאולה שהקב"ה העלה את דתן ואבירם שהיו רשעים ורעים ביותר והעלה אותם לשערי קדושה כך ששיא הגאולה הייתה ונתקיימה בהם, ולכן עליהם מסיימים גאל ישראל שכשם

שאלה זו הביא רש"י, וענה שעינו של קרח הטעתו שראה את שמואל הנביא השקול כמשה ואהרן יוצא ממנו וחשב שלכן ובזכות שמואל הוא ינצל ולא ימות למרות הקטרת קטורת זרה בלי ציווי ה'.

ובעצם עדיין צריך עיון, שהרי גם קרח ידע שרק אחד יכול להקטיר קטורת, וכל מי שיקטיר בלי רשות ימות כפי שנדב ואביהוא בני אהרן מתו כשהקטירו קטורת בלי רשות מהקב"ה, ובעצם קרח שחשב שהוא יהיה השורד שיחיה ולא ימות, הרי ידע בוודאות שכל חבריו למחלוקת ה-250 ראשי סנהדראות ימותו בהקטרת קטורת זרה, ואיך הסכים לסכן את כל חבריו??

וכמו כן, הרי מדובר בראשי הסנהדרין, שהם גאוני עולם, וכי טיפשים היו להקטיר קטורת זרה ולמות??

ונראה שקרח שפיקח היה תכן יחד עם ראשי הסנהדרין, שהם ידרשו להיות כהנים במקום אהרן הכהן, ואם משה ואהרן יציעו שיקטירו קטורת להוכיח מי הכהן היחיד הרצוי לפני הבורא, אזי הם יסכימו לכך, בתקווה שמשה ואהרן ילחצו מהסכמת כל גדולי ישראל ראשי הסנהדרין למות מחמת הצעה זו.

כי אז העם יאשימו את משה ואהרן באשמה חמורה שהם המיתו את קהל ה', דהיינו שמשה ואהרן הם אשמים במיתת כל ה-250 איש וכפי שאכן בסופו של דבר עם ישראל האשימו את משה ואהרן **"אתם המיתם את קהל השם"**.

ומחמת כתם מוסרי נורא זה, ימנע מאהרן הכהן לחזק יהודים לתורה וליראת שמים, וכבר לא יוכל להשכין שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, כי דבריו יהיו מאוסים כי יצא שם רע עליו, וכל מהות עבודת אהרן תימחק בגין מיתת ה-250 איש.

ובגלל לחץ זה, חשבו קרח ועדתו שמשה ואהרן יפצירו בלילה לפני ה' שישכים להוריד מהאהרן את הכהונה, ויעבירו לקרח, וכך לא יקטירו קטורת זרה ואף אחד מהם לא ימות, וכנראה תוכנית זו תצלח, כי ראה שיצא ממנו שמואל הצדיק, וכנראה כי בסופו של דבר אף אחד לא ימות וקרח ישמש ככהן גדול, וראוי ששמואל יצא מהכהן הגדול.

וטהר לבנו - קרח

ישראל בימי גלות מצרים, אלא גם לא השתתפתם בעול, שאפילו לא הצעתם חמור שישמש את משה לגאול את ישראל, שכך היה להם חלק בבחינת טיפה שבים באכפתיות לעם ישראל.

ולכן משה הזכיר לקרח, לא חמור אחד מהם נשאתי, שכוח הנהגת עם ישראל והכהונה הגיע מתוך השקעה בעם ישראל והתמסרות לחיזוק העם, וזה מה שעשה משה ואהרן, ואילו אתם לא רק שלא פעלתם לחזק את עם

שלום אמיתי – לאחר ניקוי המחלוקת

התשובה היא, כי זה שלום אמיתי, לאחר מחלוקת ופתרונה האמיתי והמושלם של המחלוקת, אפשר להוריד הכל גלוי על השולחן בלי פחד.

כמו כן לאחר כל המריבה על הכהונה שוב כתוב שניטלה הבכורה וניתנה לכוהנים ומתן שכרם במתנות הכהונה, וכ"כ למה, למה שוב לעורר קנאה בכוהנים???

פרשה זו יפה נדרשת – לפעמים אסור להתווכח גם אם 100 אחוז אתה צודק

ואכן מרן ראש הישיבה זצ"ל כשבאתי להתייעץ עמו מה לעשות עם בחורים שמזלזלים בגדולי ישראל שלנו, ענה לי אותו צדיק, כשם שמצווה לומר דבר הנשמע, כך מצווה שלא לומר דבר שאינו נשמע, ולא יעזור להתווכח או למחות במזלזלים, כי הם בטוחים שהם מקיימים מצווה גדולה במה שהם מזלזלים ברבותינו שנחלקו ברבותם, אבל הציע לי הצדיק בחוכמתו שאשפיע על אלו שעדיין לא הצטרפו לקהילתם, שארחיקם מהם בנועם ולקרבם לרבותינו עוד לפני שיושפעו מהצד שלהם.

ואכן, כתוב במדרש יח' יד' (משלי יח) "אח נפשע מקריח עוז ומדינים כבירים ארמון", אח נפשע, זה קרח שפשע בתורה שהיא "עוז" שנאמר (תהלים כט) "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום", ומדינים כבירים ארמון, זה משה ואהרן.

שקרח היה יודע שמשה ואהרן שנחלק עליהם קשים הם כבירים ארמון, כמו שבריה אינו זז, כך משה, שנא' (שמות כו) "והבריה התיכון בתוך הקרשים מבריה מן הקצה אל הקצה".

ואכן מפורש כאן שקורח ידע מראש שמשה לא יסכים עמו, ובוויכוח יש רק סכנה שקרח יסכים למשה, ומזה פחד קרח לכן לא ענה למשה.

אומנם, לפי דברי מדרש אלו, הסיבה שקרח לא ענה למשה כי ידע שאין תועלת להתווכח עם משה כי משה לא יזוז מדעתו בכל מצב, וזה כבר מספיק סיבה שקרח לא התווכח, ולמה צריך להוסיף שקרח חשש שהוא יתקלקל?!

ולכאורה קשה שאם קרח היה בטוח שמשה משקר בשם ה' למה חשב והיה בטוח שמשה ישאר בדרכו למרות ההפסד בוויכוח לעיני כל?

וייתכן שקרח שהיה בטוח בצדקות דרכו, היה תועלת לו להתווכח עם משה לעיני כל העם, כי קרח ינצח בוויכוח וכולם יראו שמשה למרות שהפסיד בוויכוח בכל זאת ידבק בדרכו המוטעית, כי בגאותו משה יתעקש שלמרות ההפסד בהיגיון בכל זאת עליו להמשיך בדרכו השקרית שהוא פועל אך ורק לפי ציווי ה', ויקיים כביכול מצוות ה' גם בלי הבנה ובלי היגיון.

כדוגמת מה שמצאנו באברהם אבינו בניסיון עקידת יצחק, שלמרות שאברהם הטיף לכל שהקב"ה שונא ומתאב הקרבת ילדים כקורבן, וזה רצח נתעב!! בכל זאת כאשר הקב"ה ציווה אותו לשחוט את יצחק בנו, לא התווכח עם ה', אלא רץ לעשות רצון הבורא גם בלי להבין, וגם נגד כל השקפת עולמו ואמונתו!!

ולא פלא, שכתוב במדרש יח' כ' ואון בן פלת, למה נקרא שמו און שכל ימיו באיניות, "בן פלת" בן שנעשו בו פלאות!! והפלאות שנעשו לו שהצליח וזכה לחמוק מהמחלוקת ולהבין איפה האמת, וזה באמת פלאי פלאים "נס"!!

יתכן להוסיף עוד בהסבר מה כוונת רש"י שפרשה זו יפה נדרשת, שלמרות כל הטענות על הכהונה, דווקא בפרשה זו התורה דורשת בה 24 מתנות לכוהנים, וכמו כן התורה מחזקת את מעמדם של גדולי ישראל – משה ואהרן בעצירת המגיפה, גם בלי תשובות על טענות קרח במחלוקת על טלית שכולה תכלת כלפי חיוב פתיל תכלת, ועל בית מלא ספרים כלפי חיוב מזוזה.

כי לפעמים תמשיך לדרוש לקיים ואינך חייב לענות על כל הטענות שטוענים נגדך, ואדרבא לפעמים ההתעלמות היא הדרשה היפה ביותר.

שוב מצאתי לזה סמך קצת במדרש רבה יח' ט' – שכתב: מצאנו שמשה פיס את קרח, אבל לא מצאנו שקרח הפריך את טענתו, ולמה?

מתוך המדרש וזה תוכן דבריו ולשונו: לפי שהיה קרח פקח ברשעו, אמר (פשוטו, קרח אמר) אם אני יענה ויתווכח עמו, יודע אני בו שהוא חכם גדול ועכשיו יקפחני בדבריו, ואני מתרצה לו בעל כרחי!!! לכן מוטב שלא אתווכח עמו, וכשראה משה שאין בו תועלת פירש הימנו:

ומשמע שמשה היה לו עוד מה להשיב ולטעון לקרח – ואולי היה לו להסביר מדוע בית מלא ספרים חייב במזוזה, וכן טלית שכולה תכלת חייבת בציצית, אבל משה ראה שאין תועלת ואין צד שני שמקשיב לכן לא ענה על טענות קרח.

והנה מצאתי במדרש תנחומא כתוב מילה נוספת "שקרח חשש שמשה יצליח לשכנעו ואז הוא "יתקלקל", לכן קרח לא השיבו דבר.

וזה מבהיל על הרעיון, שקרח לא רצה להתווכח עם משה כי פחד שהוא בגלל זה הוא יתקלקל כי יתפתה לשקרי משה לפי מחשבת קרח, וזה הרס הדת לדעת קרח, כי קרח היה בטוח שהוא נלחם אך ורק לשם שמים.

וקרח היה בטוח שבא להציל את העם מנבואות שקר של משה שמצווה מצוות כביכול בשם ה' אשר לא ציווהו, ועינו הטענו שראה שמואל השקול כמשה ואהרן יוצא ממנו, וזה בזכות שנלחם לשם שמים במשה ואהרן שמשקרים בשם ה', ופוגעים בכבוד עם ישראל שהם פחותים מקדושת אהרן ובניו, למרות שעם כולם דיבר ה' במתן תורה.

וקורח חשש שמשה ישכנע אותו בשקרו בבחינת אותו תלמיד שמטהר את השרץ ב150 טעמים, למרות שהתורה אסרה אותו במפורש.

ולכן קרח לא התווכח עם משה, ואכן גם ממחשבות קרח שהיה פיקח וראש סנהדרין, יש ללמוד שלפעמים אסור וגם סכנה עצומה להתווכח אלא לשתוק, כי נלמד מקורח בבחינת מאויבי תחכמני, שמפעולות ודרכי היצר נלמד לדרכי הבורא יתברך.

וטהר לבנו - קרח

כמו כן מפרשה זו נלמד – שכבר היו דברים מעולם שאמרו וטענו על גדולי ישראל "אתם המיתם את קהל השם" והמבין יבין ויקח מוסר ויזהר בדיבורו מאשמת רבנים וגדולי ישראל ח"ו ורח"ל.

קורח ראה שיוצא ממנו שמואל השקול כמשה ואהרן

ונראה שבכח התפילה העצומה הצליח להתנתק מהשפעתם הרעה, וכח תפילתו זו השפיע לדורות שתפילת שמואל הקטן תשפיע להרחיק את המינים מבתי הכנסת ושלא ישפיעו לרעה על עם ישראל, וע"ז כתוב "והוא יענם" שתפילתו התקבלה שהנוצרים התנתקו ועזבו את עם ישראל לגמרי, במקום להוסיף אש על המדורה בבתי כנסת.

והמושג ששמואל שקול כמשה ואהרן – יתכן שהיה זה בזכות מה שאמר אלקנה לחנה כשהייתה עצובה מאוד שלא רצתה לאכול ממנתה הכפולה והיפה, שניחמה "וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקֶיךָ אִישָׁה חֲנָה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ הָלוֹא אֲנִי טוֹב לָךְ מֵעֲשֶׂרָה בָּנִים", שהכפיל את אהבתו לה כעשרה בנים, וכן תמיד נתן לה מנה אחת אפים ששה מנה כפולה..

ומידה כנגד מידה היות והוא הכפיל אהבתו לה זכה שבנו שמואל זכה להכפלה שיכפל אהבת ה' אליו כמשה ואהרן. מידה כנגד מידה – ומעשה אבות סימן יפה לבנים.

ועלי הכהן זכה שלמרות שזרעו אחריו התקללו קשות – אבל שמואל תלמידו שנולד בברכתו וחי בזכות כיבוש כעסו שבוודאי נחשב כבנו – היה שקול כמשה ואהרן.

אתם המיתם את קהל ה'

רוצה להוכיח את כוחם של צדיקים לעצור את המוות ואת המגיפה, אפילו בלי הגיון!! כי מצדיקים יוצא ויצא טוב ולא רע חלילה.

וכך ביארתי בעלון פורים, שדווקא בגלל שמרדכי לא השתחוה שמזה נפגע וקצף המן, ובגלל כעסו של המן על מרדכי המן ביקש להשמיד את כל היהודים, שלא נחשוב לרגע שלולי זאת המן לא היה מבקש להשמיד את היהודים, כי השנאה הייתה בו בשורשים, רק זה הייתה שעת כושר עבורו או כקש ששבר את גב הגמל.

ובכל זאת רק טוב יצא מכך שכביכול כל הגזירה התחילה בגלל מרדכי, שאם הייתה הגזירה בגלל כלל ישראל, הרי הם לא היו מושלמים בצדקותם וח"ו הגזירה הייתה אמורה לחול עליהם ולא להתבטל.

אבל היות והיא התחילה בגלל מרדכי שנלחם למסור נפש לקיים בשלימות מצוות ה', וגם מחה כעוברי עבירה שאכלו מסעודת המלך למרות שחשבו אותו למשוגע שמגזים ומחמיר נגד שכל הישר, בגלל זה הגזירה התבטלה.

כי בגלל צדיק מושלם כמו מרדכי לא היה יכול לחול גזירה רעה על עם ישראל, וממילא הגזירה חייבת להתבטל.

שמואל ששקול כנגד משה ואהרן, יתכן שזה לא בכח הנבואה כי בנבואה לא היה ויהיה כמשה, אלא בכח התפילה כמשמעות הפסוק "משה ואהרן בכוהניו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל ה' והוא יענם" וע"ז אמרה הגמ' ברכות לא' ששמואל שקול כמשה ואהרן.

וייתכן ששמואל שנולד מכח התפילה וחידושי התפילה הנלמדים מתפילת חנה, השקיע רבות בכח התפילה, ואכן מצאנו בתחילת יואל ששם אביו פתואל שהוא שמואל ונקרא פתואל על שם שפיתת את ה' בתפילתו, דהיינו ששמואל היה עמוד התפילה עד כדי כך שהוחלף שמו לפתואל – מצודת דוד.

וייתכן ששמואל הנביא התפלל בעוצמה להתנתק מהשפעות רעות, כי גדל בין בני עלי, והנביא מציין שלמרות זאת לא למד ממעשיהם הרעים, מצודת דוד שמואל א' ב' יח'.

ועלי הכהן זכה שלמרות שזרעו אחריו התקללו קשות – אבל שמואל תלמידו שנולד בברכתו וחי בזכות כיבוש כעסו שבוודאי נחשב כבנו – היה שקול כמשה ואהרן.

היות ועם ישראל האשימו את משה ואהרן אתם המיתם את קהל ה', שאתם אשמים בכל המתים והמוות והמגיפות שיש בעם ישראל, לכן חייב הדבר להתנפץ.

כי כשגזירה רעה מתייחסת באשמת צדיקים גמורים בכוחם לעוצרה לגמרי, ולכן בוויכוח של אהרן כנגד מלאך המוות כשבא עם הקטורת לעצור את המגפה, טען אהרן למלאך המוות שמשה אמר לו לעצור את מלאך המוות מלהמית על ידי הקטרת הקטורת, ואילו השטן טען לו הרי אני נשלחתי על ידי הקב"ה.

ובכל זאת אהרן טען לו הרי משה לא עושה או אומר כלום מדעתו אלא רק מה שנאמר לו מהקב"ה, ואכן בטענה זו המגיפה נעצרה.

וטען תלמידי היקר יעקב בולג ני"ו מכיתה ח' ת"ת תורת אמת ב"ב, מדוע בכל זאת קיבל מלאך המוות את טענת אהרן, הרי מלאך המוות בעצמו קיבל מהקב"ה הוראה הפוכה ברורה בלי ספק ופקפוק?!

אלא היא הנותנת, שהקב"ה רצה להוכיח לכולם שאם משייכים גזירות קשות על צדיקים גמורים, דווקא הקב"ה

זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו – איך משה ציווה אותם להקטיר בעבירה לכאורה?

בעצמם הרי אסור להכין רק לצורך הקטרה כראוי? ומי שמכין לא לצורך מת יומת בכרת?

אומנם טוען תלמידי היקר אברהם לויני"ו, שהרי כבר קדמו להם בני אהרן שהקטירו קטורת מושלמת רק זרה שהיה בלי רשות, ואיך חסר מה368 מנים? וכן אהרן שהקטיר בעת המגפה גם חסר מה368?

הקשה התלמיד החשוב אברהם לויני"ו, איך הותר למשה לצוותם להקטיר קטורת זרה, הרי זו עבירה "זר הקרב יומת",

וגם מי הכין את הקטורת, וכי הם לקחו מקטורת ציבור הרי יחסר מה368 מנים שהכינו עבור כל השנה כולה מכספי ציבור, וגם זה מעילה בקדשים? וכי תאמר שהכינו

וטהר לבנו - קרח

כתיקונה, ולכן הקטרתם הפכה להם לסם המוות, כי אותה אש שקיבלה לרצון הקטרת אהרן היא זו שתשרוף אותם למוות, כי אינם כוהנים ולא להם להקטיר קטורת.

ועצם ההפליה הבולטת ביותר שהקטרת אהרן התקבלה אפילו בקטורת שחסר בה סממנים, וגם שהקטירה חוץ למקומה, שבאופן טבעי לא הייתה אמורה לצאת אש מן השמים, ולא הייתה אמורה להתקבל לרצון כלל, ולא עוד אלא שאותה אש שרפה אותם למרות שלכאורה לא עשו עבירה, זה הוכיח שיש הבדל מוחלט לטובת אהרן שמתקבל לרצון עבודתו אפילו כשאינה כשירה כי הוא במהותו נבחר לכהן לה', ועליו נכתב **"ופועל ידיו תרצה"**, לעומת ה-250 שאינם כהנים ואינם רשאים בהקטרת קטורת, ואין עבודתם רצויה ולא מתקבלת לכן מתו כאילו הקטירו קטורת בפנים, כי משה התרה בהם שאם הקטורת פועלת אזי היא סם המוות למי שאינו ראוי בעבודתה, והיות והיא פעלה אצל אהרן ממילא שימשה להם כסם המוות **וכדברי רש"י**.

ולכן המחנות קדשו כי הוברר למפרע שהייתה הקטרת קטורת שפעלה, וכן יש במשמעות דברי הרמב"ן פרק יז' שכתב שהיות ופעלו ע"פ משה לכן התקדשו המחנות, כי הם הקדישו אותם לה' שחשבו שיענה אותם ה' באש ותהינה המחנות האלה כלי שרת באהל מועד לעולם, ומסיים הרמב"ן והנכון בעיני, ע"פ פסוק ג' **"כי הקריבו לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל"**, כלומר ה' הקדיש אותם מעת שהקריבו אותם לפני כדי שיהיו לאות לבני ישראל, וזה משמע כדברי, שבאמת אין סיבה שהמחנות יקדשו כי לא הקטירו בהם קטורת מושלמת וגם לא באש מהמזבח וגם לא בפנים, ובכל זאת ברגע שהקריבו יחד עם אהרן, ושל אהרן התקבלה ממילא למפרע ה' החשיב פעולת כולם להקטרת קטורת מושלמת ובפנים.

ואכן בדיקה זו הוכיחה להם ולעם ישראל כולו שה-250 לא נחשבים אפילו לכוהנים פשוטים, 250 איש הסכימו לבדיקה זו, כי חשבו שאולי משה צודק שיש רק כהן גדול אחד, כמו שיש רק גדול בתורה כמשה אחד בלבד, שהרי נשמת כולם פרוחה בעת קבלת התורה ורק נשמת משה לא פרוחה ורק משה המשיך לשמוע דברי ה' בלי למוות, וחשבו שאולי דרגת כהנים רגילים יש להם, כמו שטענו שכל העדה שכולם קדושים, ולכן היו בטוחים שאם כדברי משה יתקבל קטורת אהרן בחוץ ולא קטורת מושלמת זה לא יתקבל כי הקטיר כתיקונה אלא רק בגלל קדושתו של אהרן, וממילא היות וגם הם קדושים לכן גם הקטרתם תתקבל מחמת קדושתם שהיו גדולים בתורה מראשי הסנהדרין כדברי רש"י.

ולפרש שיטת הרמב"ן שהקטירו קטורת מושלמת עם כל סממניה, טוען **תלמידי היקר אברהם לוי** נ"י שנלמד ממנחת חוטא שבאה בשביל לבדוק ולהציל שלום בית, ואין כאן מנחה לבטלה ולא מחיית שם ה' לבטלה, וכפי שטען אחיתופל ק"ו **במסכת סוכה** ג' שמותר לצורך הצלת העולם במחיית שם ה' מסוטה.

וממילא גם בדיקה בקטורת אמיתית ואפילו באש מתוך המזבח הפנימי התיר משה בהוראת שעה בכדי לברר מי הכהן יותר למרות שיש כאן קטורת זרה הותרה לצורך שלום עם ישראל **והרחקתם ממחלוקת שלא לשם שמים**, ולהגן על הכהונה מפני מוציאי לעז, ולחזק אמונת חכמים, ולחזק שנבואת משה אמת היא בלי נגיעות ופניות חלילה.

ואבל יתכן שהיה מיותר בשנה זו, כי היה הקטורת שהביאו הנשיאים כף אחת מלאה קטורה, אומנם את זה אפשר לדחות, שהרי רק לאחר תרומת הנשיאים רק אז מתו שני בני אהרן, ורק אז נקבע יום כיפורים לדורות, ואז נקבע הקטרת הקטורת המיוחדת בעבודת יום כיפור, וכפי שכתבתי באריכות בעלון אחרי מות ועלון יום כיפור על מיוחדת הקטורת ביום הכיפורים שהוא כנגד השטן שבגימטריה 364.

וא"כ יתכן שרק לאחר הקרבת הנשיאים ולאחר שנקבע עבודת יום כיפור, רק אז נקבע במצוות פיתום הקטורת לפטמה ולהכינו בבת אחת ב-368 מנים, ורק אז נקבע פטמה לחצאים כשירה ולשיש ורביע לא שמענו, ואכן משמע שלא היה זמן שפטמו קצת קטורת, ומהנשיאים למרות שבפשוט לא עשו כמות של שנה או חצי שנה כי כמה יש ב-12 כפות מלאות קטורת, והרי 3 מנים כבר היו ממלאים את מלוא חפניו של הכהן גדול ביום הכיפורים די והותר, ובכ"ז לא הביאו ראיה מהם כי זה היה לפני פרשת אחרי מות כשעדיין לא נצטוו על יו"כ ועל 368 מנים, אבל יש לדחות שבנשיאים הייתה הוראת שעה מיוחדת ויל"ע.

ומצאתי ברבינו בחיי, שדייק מהתרגום שלא הקטירו קטורת כשרה וראויה כהלכתה, כי כל קטורת שבפרשה זו לא תירגם **אונקלוס "קטורת בוסמין"** כמנהגו אלא קטורת כמשמעו, ונראה שדעתו כי לא הקטירו קטורת ממש שהוא קודש אלא לבונה וכיוצא בה לניסיון, וכן תירגם בבני אהרן, ואולי עשה כן כי לא רצה להוסיף בו בוסמין אלא כשהוא נעשה כמצות התורה בסממניו. אבל דעת חז"ל שהיה קטורת של קודש, והוא הנכון כך פירש הרמב"ן ז"ל:

וצריך להבין את דעת התרגום כי לכאורה אם זה היה לא קטורת מושלמת ברור שלא תתקבל לרצון? מה הבדיקה?

ומצד שני ככה לא מגיע להם מיתה על ההכנה ולא על ההקטרה, בפרט אם הקטירו אותה בחוץ לאוהל מועד, כי אם הקטירו בפנים אוהל מועד הרי עצם ההקרבה היא עבירה וחייבים עליה מיתה כחולין בעזרה, ואולי עדיין יש מקום וצורך לצמצם איסורים עד כמה שאפשר, אבל עדיין לא מובן מה שווי הבדיקה אם לא הקטירו קטורת מושלמת בפנים או בחוץ?

ואולי לכן טוען הרבינו בחיי שדעת הרמב"ן שהקטירו קטורת מושלמת הוא הנכון, ואולי גם התרגום כדעת הרמב"ן ועל קטורת שמוקטרת באיסור ולא לריח ניחוח לה' לא כתב **"קטורת בוסמין"** כי אינו ריח ניחוח לה', וזה נרמז קצת בדברי הרבינו בחיי בסוף ביאור התרגום.

ואבל גם לדעת הרמב"ן קשה איך ציווה אותם משה לכאורה להכין ולהקטיר קטורה שאסורה עליהם כי אינם כוהנים? וגם לדעת הרמב"ן הם הקטירו בחוץ ומדוע חשבו 250 אנשי קורח שיענה להם ה' באש שתשרוף את הקטורת בהקטרתה בחוץ??

ובאופן כזה הייתה עבירה של הקטרה אש זרה במשכן, וגם לא איסור כניסה ריקנית, ומצד עבירה על הכנת הקטורת אין כאן כי לא הייתה כתיקונה – לדעת התרגום, ובכל זאת משה הבטיח להם שיהיה מבחן הוגן, כי תצא אש ותשרוף את קרבן אהרן ולא את שלהם, כי הקב"ה יוכיח שאהרן בלבד הוא הכהן ולא הם, והיות והקטרת אהרן התקבלה כסוג של הוראת שעה, ממילא נחשב שאהרן וכל מקטירי הקטורת מאנשי קרח כמקטירים קטורת

ורבות עמלנו אני ותלמידי היקר מאוד אברהם לוי נ"ו במשך ימים בסוגיה זו ובס"ד ה' ביחד העלחנו להגיע לסיים מאמר מורכב זה.

וטהר לבנו - קרח

האם גם קורח ועדתו חטאו כי לא לקחו מוסר?

ויתכן שעצם מות שני בני אהרן בעת שיא כבודו, זה היה ביזיון הכי חזק, וכפי שכתוב **במדבר ויקרא ב'** שאלישבע לא שמחה בעולם שראתה ה' כתרים ביום א', יבמה מלך, אחיה נשיא, בעלה כהן גדול, שני בניה ב' סגני כהונה, פנחס בן בנה משוח מלחמה, כיון שנכנסו בניה להקריב ונשרפו נהפכה שמחתה לאבל, שמהשמחה הכי חזקה נפלה הכי למטה, לאבל קשה ומר, מות 2 בנים הצדיקים!!

וזה היה בדיוק באותו זמן שמשח רבינו גילח את קורח ואהרן עשה בקורח תנופה, וכפי שכתב **רש"י בפרשת נשא פרק ז'** א', שבראש חודש ניסן היה הקמת המשכן, ומות שני בני אהרן, וביום ושני נשרפה הפרה, בשלישי הזו הזיה ראשונה, ובשביעי גלחו את הלויים, שזה שימש במקום הזאה שניה לדעת כמה מפורשים.

ויים השביעי היה ביום שנגמר השבוע של האבל של בני אהרן, שכל עם ישראל היה חייבים להתאבל על בני אהרן במקום אהרן ובניו שנאסר עליהם להתאבל, כפי שכתוב **"ואחיהם כל בית ישראל יבכו את הנשרפה אשר שרף ה'".**

וממילא, קרח שהתקנא בכודו של אהרן היה מבין שלא כבוד היה לאהרן אלא ביזיון, שביום השמחה וכבוד אהרן ובניו נתהפך זאת להם לאבל לו ולמשפחתו, שחצי מבני אהרן מתו בשריפה, ואולי מות שני בני אהרן ביום שמחת ליבו היה בכדי שקרח לא יקנא באהרן ובניו, וזה היה כמו חיסון לקרח שלא יתקנא באהרן.

ואנני מאמין שהיות ורק אהרן בעצמו היה חייב להניף את כל הלויים, וזה היה בדיוק בסיום שבוע אבדו הטרגי, כל לוי התבונן בפני אהרן לראות איזה צער משתקף בפני אהרן, אבל לא מצא בו צער כי אהרן התגבר וקיים **"וידום אהרן"** שגם בפניו לא ראו שבכה קודם, אבל בהתעמקות בפניו לא ראו שהוא מדושן בכבוד חס ושלוש אלא יראת שמים וחרדת אלוקים בלבד.

וגם היה לקרח ולהבין, שהלויים זכו להיות במקום קרבן אשם של מצורע, ואילו קרובן אשם של מצורע נשחט ומוקרב על המזבח, ואילו הם הלויים זכו לשמש חיים כמו קרבן, וזכו להיות במעלת יצחק אבינו שהיה בחייו בקדושת עולה תמימה כי עלה למזבח כקרבן.

וקרח יכול להתבונן שהקב"ה יכול גם לקחת קורבנות אדם ממש, ולא רק להסתפק בתנופה כמו קרבן, כפי שהקב"ה לקח קורבנות ממש את שני בני אהרן שמתו ונשרפו ממש כקרבן, ואילו הם הלויים זכו לכבוד להיות כקרבן בלי למות ולהישרף, ובמקום לקנאות באהרן היה לו לשמוח ביותר על זכות עצומה שנפלה בקרבן.

והיות ולא לקח מוסר משריפת שני בני אהרן, לכן הוא ועדתו נשרפו ומתו, וגם הילידים הקטנים מתו כי אביהם לא לקח מוסר מפטירת שני בני אהרן, וזאת מלבד הסיבה העיקרית שמחלוקת הורגת גם ילדים קטנים.

וחובת התבוננות גם שהדברים נראים סתומים ולא מובנים היא חובה, וזה מזכיר לי מה שלמדנו עם **תלמידי בכתה ז' בת"ת תורת אמת בני ברק בנביא זכריה**, שזכריה שואל את המלאך מה פשר חזון הנבואה, ומה המסר, והמלאך שואל את הנביא האם יש לך הסבר, והנביא אומר לו לא!! וזה חוזר על עצמו כמה פעמים. וכי המלאך לא יודע שהנביא לא יודע? ובפרט שהנביא בעצמו שאל תחילה את המלאך מה פשר הדבר?

כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו? כך טען קרח למשה רבינו, ונשאלת השאלת מדוע משה רבינו לא עונה לו מיד אם אכן דבריו שכל העם אותו קדושה, מדוע מתו שני בני אהרן כאשר הם הקטירו קטורת זרה בלי רשות, הרי הם גם כמו אהרן לפי דבריכם!! והרי לפי דבריכם אין צורך לקבל רשות מהקב"ה להקריב קורבנות ולהקטיר קטורת, כי כל הכהונה היא רק המצאה של משה רבינו לתת כבוד לו ולאחיו אהרן ולבני אהרן.

ומצאתי במדרש רבה במדבר יח' (ד) ויקח קרח, לקח טליתו (טלית תכלת לעשות צחוק ממשח רבינו) והלך ליטול עצה מאשתו, (ולכאורה משמע מהמדרש שהוא גרם לאשתו לכעוס ולחלוק על משה רבינו), ומסביר המדרש כשאמר הקב"ה למשה (שם ח) **"קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם וכה תעשה להם לטהרם וגו' והעבירו תער על כל בשרם"** מיד עשה כן לקרח, התחיל קורח לחזור על ישראל **ולא היו מכירים**, אותו אמרו לו מי עשה לך כך אמר להם משה עשה בי ולא עוד אלא **נטלני בידי ורגלי והיו מניפין אותי ואומר לי הרי אתה טהור**, והביא את אהרן אחיו **וקשטו ככלה והושיבו במשכן**, מיד התחילו **שונאי משה** להתגרות בו את ישראל, ואמרו **משה מלך ואהרן אחיו כהן גדול ובניו סגני כהונה**, אמר ר' לוי באותה שעה כינס קרח עדתו ואמר להם **הרביתם עלינו משוי יותר משעבוד מצרים טוב לנו תחת מצרים מתחת ידכם ובקשו לסקלו**.

ומשמע מדברי המדרש שקורח לא האמין שה' רצה בביזיון הלויים במקום לכבדם, ולא האמין שהתגלחת זה היה כפרה על עם ישראל כמצורעים בימי טהרתם, למרות שאמר שכך טען משה כמובא במדרש, ומשמע מרש"י שהם עברו תנופה כי הם היו כמו קרובן של אשם של מצורע שהכהן מניף את הקורבן.

ויתכן, שקרח לא האמין למשה רבינו זה רצון ה', כי נזעק על ההפלייה שהלויים התבזו, ואלו אהרן היה מקושט ומכובד ביותר, **ומזה** התחיל הארס שהכל המצאות של משה לטובתו, ולטובת משפחתו, והוא טען ממה נפשך, אם יחוס משפחת לוי עוצמתית בקדושה, אז אני יצהר ממש ואני אמור לפי הסדר להיות נשיא כפי שכתב רש"י, ואם זה לא קשור למשפחה קדושה אי"כ איך יתכן שבדיוק משה ואהרן זכו למלוכה ולכהונה? **וצ"ע** האם משה הלוי גם התגלח? נראה שלא נצטווה על כך, ואולי גם זה גם הרגיו מאוד את קורח הייתכן? למה משה רבינו לא? אומנם **בגמרא סנהדרין קי'** מפורש שגם משה התגלח.

ולכאורה זה אכן ניסיון קשה והקב"ה בניסיון קשה מקדים רפואה למכה, כמו חיסון שכל הרוצה יכול להתחסן ולהתגבר על הניסיון, כמו שכתבתי כלפי חטא המרגלים ע"פ המדרש ששמרים נסגרת שבוע על חטא לשון הרע בכדי שהמרגלים יקחו מוסר ולא יחטאו בלשון הרע על ארץ ישראל, וכתבתי בפרשת שלח ויתכן שאם מרים הייתה נסגרת 14 יום, אז כבר לא היה ניסיון אלא כולם בוודאי היו לקחו מוסר ולא היה חטא המרגלים.

וכמו כן כתבתי שהיה כמו חיסון לפני חטא העגל, שבעת מתן תורה בעת הברית כתוב בסוף פרשת משפטים ברש"י שמלאך חלק את חצי הדם שנזרק על העם, ובמדרש כתוב מלאך בדמות משה חילק את הדם, וזה היה כמו חיסון לעם ישראל שלא יאמינו לשטן שהראה להם דמות משה נישא על מיטה כמת, שמשח רבינו מת, כי כבר ידעו שיש אפשרות למלאך בדמות משה, ויאמינו שזה רק כפיל של משה רבינו ולא משה בעצמו. ואיפה כאן במחלוקת קורח היה חיסון?

וטהר לבנו - קרח

פעמים, ורבים מגדולי ישראל גדלו כי גם כשלא הבינו ניסוד להקשיב וללמוד ולחזור בכל כוחם ומזה גדלו להבין מאוד.

אלא המלאך בא ללמד, שגם אם אין לך תשובה, תתאמץ ותנסה אולי בכל זאת, ולא רק פעם אחת אלא הרבה

מתי היה מחלוקת האם אחרי או לפני חטא המרגלים

שבחצרות גם היה חטא קרח שקדם לחטא המרגלים שהיה בתחנה הבאה מדבר פארן.

ולכן היה קשה לרש"י מדוע הצמידה תורה לשון הרע של מרים לחטא המרגלים ולא כתבה פרשת קרח קודם פרשת שלח שהיה בחצרות על פי רש"י בתחילת דברים, אלא כי הרשעים לא למדו מוסר שאסור לדבר לשון הרע ממרים.

ואולי הטעם שרש"י נקט בפרשת דברים הסבר על המוסר שקשור למקום "חצרות" גם על פי השיטה שקרח היה קודם פרשת מרגלים – כי היה בחצרות, כי מדוע נחשיב את חצרות אילו רק היה שם חטא של מרים הנביאה שזה חטא פרטי ולא של כלל עם ישראל, ואולי רש"י טען שיתכן שהתירוץ שהעבירה של כלל ישראל הייתה שראו ולא לקחו מוסר, יתכן וזה לא נחשב עדיין לעבירה שעברו בחצרות, כי עדיין לא עשו שום מעשה רע, ולכן פירש רש"י את ההסבר שחצרות הכוונה למחלוקת קרח ועדתו עם משה.

אומנם גם לדעת רש"י אפשר לפרש את דברי השפתי חכמים, שלמרות שקרח שהיה בחצרות, בכל זאת בשביל הרעיון המוסרי הקדימו את פרשת שלח, ללמד שרשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר ממרים.

אומנם הסברו של **האברבנאל** מתוך הכל לשיטה אחת, שלדעתו מחלוקת קרח אכן התחילה מכך שלא קיבל את הנשיאות, ולאחר מכן תגלחת הלווים, וזה לא היה מספיק בכדי לעורר את העם נגד משה רבינו, ולכן המתין קרח לשעת הכושר.

ואכן בחטא המרגלים כאשר נגזרה מוות על כל עם ישראל מגיל 20 למות במדבר 15 אלף כל שנה, במצב קשה זה בא קרח והסית את עם ישראל נגד שה והנהגתו שטועה ומטעה וגורם מוות לעם ישראל, כי אילו לא היה טועה לא היה שולח מרגלים.

ובעצם טענה זו כתובה **במדרש תנחומא** ג' שכתב את כל התהליך הנ"ל, והוסיף אמר לוי באותה שעה כינס את עדתו ואמר להם הרביתם עלינו משאוי יתר משעבוד מצרים טוב לנו תחת יד מצרים יותר מתחת ידיכם שבכל שנה ושנה מתים ממנו 15045 ולכן בקשו לסקל/למשה ואהרן.

ואכן בסדר עולם פרק ח: כתב להוכיח מפסוק כמעט מפורש בפרשתנו שאחרי חטא המרגלים הייתה מחלוקתו של קרח ובליעתו, שנאמר בדברי קרח ועדתו "המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר", שנגזר עלינו למות במדבר ולא להיכנס לארץ ישראל.

ולפי דברי האברבנאל יתכן שאכן עוד קודם קרח שנה את משה רבינו והוא ואשתו לעגו למשה רבנו בגלל הנשיאות ובגלל התגלחת, אבל יתכן שבחצרות דווקא שם קרח לראשונה הקהיל קהילות בפרסיה ללעוג על משה רבינו ולהמריד נגד משה, כי יתכן ששמע את נבואת אלדד ומידד, שמשה מת ויהושע מכניס, והבין לדעתו שמשה נענש כי נכשל בתפקידו, וסר ממנו הפחד ממשה רבינו.

אומנם עיקר המחלוקת שהצליח לגרור את ראשי הסנהדרין וגדולי ישראל, היה לאחר חטא המרגלים, שאז כלל עם ישראל היו ממורמרים שלמרות שהתפללו לה'

בפשטות כל פרשה ופרשה בתורה היא כסדרה מלבד פעמים חריגים שעליהם נכתב אין מוקדם ומאוחר בתורה, ואכן כך דעת הרמב"ן והאברבנאל, אומנם לדעת האבן עזרא היה זה במדבר סיני כאשר נקבעו המחנות והנשיאים, שקרח נפגע שלא נבחר לנשיא וכפי שהזכיר רש"י, וגם יש קצת ראייה לדעתו מהגמרא שאשת קרח לעגה לו על שלא הכירה אותו מחמת תקלחת הלווים, וכשענה לה קרח שמשה גם התגלח טענה נגדו שמשה שמספיק מכובד אצלו זה בבחינת תמות נפשי עם פלישתים ע"פ סנהדרין קי'.

אומנם רש"י כאן הביא שפרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא, ובפשטות כוונתו לדברי התנחומא שהסביר את הקשר בין ציצית שבה הסתיימה פרשת שלח, לבין פרשת קרח, שקרח לעג על משה שלא יתכן שטלית שכולה תכלת עדיין חייבת בציצית.

ואכן רש"י בפסוק ד' כתב בטעם הפסוק "וישמע משה ויפל על פניו", ויפל על פניו - (תנחומא מ"ר) מפני המחלוקת שכבר זה בידם סרחון רביעי חטאו בעגל (שמות לב) ויחל משה במתאוננים (במדבר יא) ויתפלל משה במרגלים (שם יד) ויאמר משה אל ה' ושמעו מצרים במחלוקתו של קרח נתרשלו ידיו משל לבן מלך שסרח על אביו ופיס עליו אוהבו פעם ושתים ושלש, כשסרח רביעית נתרשלו ידי האוהב ההוא אמר עד מתי אטריח על המלך שמא לא יקבל עוד ממני.

ואכן ברור כשמש שבחצרות שם היה הלשון הרע של מרים, וחטא המרגלים היה במסע שאחריו במדבר פארן, כמובא בתחילת פרשת שלח, וכן כתב רש"י בפרשת מסעי שאחרי חצרות חנו ברתמה שהוא מדבר פארן שבו חטאו בלשון הרע שהוא גחלי רתמים.

ובפרשת דברים הביא רש"י 2 פירושים ל"וחצרות" במחלוקתו של קרח - ד"א אמר להם היה לכם ללמוד ממה שעשיתי למרים בחצרות בשביל לשון הרע ואתם נדברתם במקום, שה' לא יכול לנצח את לא' מלכי כנען:

ויתכן שגם בפרשתנו רש"י שציטט דברי התנחומא על "ויפל על פניו" כוונתו ל 2 הסברים, כנגד 2 הדעות, שמה שכתב מפני המחלוקת, זה סיבה ראשונה מדוע נפל משה על פניו, כי קשה המחלוקת וכדברי התנחומא בהמשך באות ג' א"ר ברכיה כמה קשה המחלוקת שב"ד של מעלה אין קונסין אלא מבין עשרים שנה ומעלה וב"ד של מטה מבין י"ג ובמחלוקתו של קרח תנוקות בן יומן נשרפו ונבלעו בשאול תחתית דכתיב ונשיהם ובניהם וטפם וירדו הם וכל אשר להם לפיכך כתיב ויקח קרח.

וזכרי המדרש הללו מתאימים ל2 הדעות גם לדעה שקרח חלק עוד קודם חטא המרגלים כי אכן ע"פ האמת חמור מחלוקת מלשון הרע, (אומנם המדרש באות זה הזכיר שטענו שנגזר שבכל שנה ימותו 15 אלף מפני חטא המרגלים).

ואילו הסיבה מפני סירחון רביעי, זה הסבר נוסף מדוע נפל משה על פניו, בלי קשר לחומרת חטא המחלוקת.

והשפתי חכמים למד מכך שרש"י שואל בתחילת פרשת שלח, מדוע נסמכה פרשת מרגלים ללשון הרע של מרים, ללמדנו שרשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר, וזה מוכיח

וטהר לבנו - קרח

שמואל בר יצחק: מלמד שכל אחד ואחד קנא את אשתו ממשה כי כתוב **"ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה (הרחק מן המחנה) וקרא לו אהל מועד, והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה"** לכן חשדוהו שמתייחד שם עם נשים רח"ל.

וקשה שהרי יהושע היה משרתו וכתוב עליו שיהושע לא סר מתוך האוהל, וא"כ איך יתכן שיהיה יחוד משה עם נשים? אלא כפי שכתב בספר **עדות ביהוסף**, שהיות וחטא המרגלים קדם לחטא קרח, ממילא מובן הגמ' שחשדו במשה שכל 40 יום שיהושע הלך לארץ ישראל עם המרגלים היה שייך שיהיה יחוד עם משה שהיה לבדו מחוץ למחנה.

וראיתי שתמהו מדוע רש"י לא הביא פירוש הגמרא על **"וישמע משה ויפול על פניו"**, והתשובה בפשטות כי רש"י דרשה כפי דרשת רבי תנחומא.

אבל יתכן שהיות ולפי הסבר זה בגמרא חטא קרח היה רביעי לכן העדיף רש"י פירוש התנחומא שעל חטא רביעי קשה אין פנים לבקש סליחה, שאכן ראינו שמשה לא ביקש רחמים וסליחה מה' על חטא קרח כי היה חטא רביעי.

תמות נפשי עם פלשתים – כך טענה אשת קרח על משה שהתגלח כמו כל הלויים.

ואולי היות ומשה שם מסיכה להסתיר את קרני ההוד לכן משה לא התבזה כי לא ראו את פניו המגולחות, ואילו כשלימד תורה אכן משה הוריד את המסיכה, אבל אז לא ראו פנים מגולחות אלא הסתנוורו מקרני הוד שביטל כל הסתכלות מיותרת בפני משה רבינו,

ואולי על **"רבותא"** זה דיברה אשת קרח, שמחמת קרני ההוד משה לא מתבזה כמעט בתגלחת.

ולמרות שהתעמקו קרח ואשתו בפני משה המאירים בקרני הוד שזה מוכיח על קדושת משה העוצמתית כל רגע ורגע, בכל זאת לא חששו למרוד ולהמרד נגדו, והדברים מבהילים!!

בקדש הקדשים תאכלנו

ונראה שלרמב"ן קשה מדוע הפסוק **ידבר על מקרה אונס חמור שכזה**, ולכן ביאר בדרך הפשט **"בקדש הקדשים תאכלנו"**, שתאכלנו בקדושת קדש הקדשים, שלא תנהגו בהם מנהג קדשים קלים אלא יהיו בידכם קדש קדשים, בקדושה חמורה לא כקדשים קלים.

אומנם גם אם הותר לכהנים להכנס לקודש הקדשים מפני הסכנה כפי שהטמינו בעליית קדש הקדשים את יואש הילד עם מיניקתו מפני עתליה אמו המלכה שהרגה את כל בני המלוכה, האם שם יאכלו קדשים, וכי במצב כזה מי ירצה לאכול? והאם מותר לאכול? וכי יהיה לכהנים אוכל קודש בידיהם בזמן הברחה לקדש הקדשים?

ואולי אכן כדברי הספרי התורה התירה לאכול קדשים בקודש הקדשים במקרה שמותר להיכנס לשם, ואילו כהן גדול ביום כיפור ממילא זה צום שאסור לאכול בו, וחידוש התורה הוא שאכילת קדשים כה חשובה היא שאפילו

ימים רבים בכל זאת ה' לא שמע את תפילתם, ולכן הרגיש קרח שזה זמן נכון להמרד את כל העם נגד משה רבינו.

והמדרש מביא גם שלעג למשה בטענה וכי יתכן שבית מלא ספרים לא פוטר מחובת מזוזה, ופלא שזה נכתב רק בחומש דברים, וכן המדרש מביא ליצנות על 24 מתנות כהונה שלא רצו לתת לבני אהרן כי טענו שה' לא דיבר עם משה **"מזה"** (כך לשון התנחומא).

ואולי הכוונה **"מזה"** שמחטא המרגלים כל לח' שנה לא התייחד הקב"ה עם משה כמובא **במסכת תענית ל'**, וכפי שכתב **רש"י שם** לא היה פה אל פה אלא בחזיון לילה **"גמגום"**, ולכן זלזלו בדברי משה.

וזה פלא שקרח טרח לדעת עתידות התורה, מזוזה ומתנות כהונה שנאמרו אחר חטא קרח, ובכל זאת זלזלו במשה שטועה ומטעה במה שהם מאמינים בעצמם שראו עתידות התורה? ממש קורדוס לחפור בה!!

והנה גם מהגמרא **סנהדרין ק'** יש להוכיח שעיקר מחלוקת קרח היה לאחר חטא המרגלים, שהרי מובא בגמרא הסבר מדוע כתוב **"וישמע משה ויפול על פניו"**, אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: שחשדוהו מאשת איש, אמר רבי

ובגמרא סנהדרין ק' יש עוד טענה שאמרה אשת קרח לקרח, **שכל הרבותא שלו**, ובפשטות הכוונה כל הגדלות והכבוד מהתפקידים החשובים ביותר אצל משה לכן לא היה איכפת לו קצת להפסיד כבוד בתגלחת שעשה גם, בבחינת תמות נפשי עם פלשתים, שהעיקר שאחרים יפסידו יותר, וכך מבאר **המהרש"א** שם שהיות ומשה כל כך מכובד בתפקידיו החשובים אין גנותו גדולה כ"כ לעומת הלויים שבזיונם גדול משל משה.

ולכאורה יש כלל בגמרא ב"ק פג' **"הכל לפי המבייש והמתבייש"**, שאדם גדול בזיונו גדול הרבה יותר מאדם פשוט? וא"כ מה פשר טענת אשת קרח, הרי דבריה הפוכים משכל הישר?

הרמב"ן הביא דברי **רש"י**, בקדש הקדשים תאכלנו לימד על קדשי קדשים שאינם נאכלים אלא בעזרה ולזכרי כהונה, **והקשה הרמב"ן** ולא הבינותי, כי **קדש הקדשים זה מקום הארון** ככתוב **"והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים"**.

וכן כתוב **"ונתת את הכפורת על ארון העדות בקדש הקדשים"**, ושם בוודאי אינו מקום אכילת הקרבנות, כי אין שם אכילה ושתייה, שאין נכנס שם אלא כהן גדול ביום הכפורים, ופסוק מפורש אומר **"במקום קדוש תאכל בחצר אהל מועד"**?

ולכן תירץ ע"פ הספרי, רבי יהודה בן בתירא אומר הרי **גוים שהקיפו את העזרה** מניין לקדשי קדשים שנאכלים **אפילו בהיכל**, תלמוד לומר **"בקדש הקדשים תאכלנו"**, וטוען הרמב"ן שאם הפסוק מדבר במצב של אונס, א"כ יתכן שאפילו נאכלים גם בקודש הקדשים, אם הקיפו גוים גם את ההיכל והכהנים ברחו לקודש הקדשים.

וטהר לבנו - קרח

לא נטמנו שנים רבות קודם החורבן, ולפי"ז אין צורך לפרש שבנס התגלה מקום המטמון לירמיהו.

והוסיף החבורתא היקר רבי אלדר נתנזון שליט"א, שהיות ואכילת קדשים מכפרת על היהודי המקריב, אי"כ יתכן והכהנים כשהקיפו גויים יודעים הם שמצבם כרגע לפני מותם, ולכן הם מחפשים לכפר ברגעיהם האחרונים על עוד יהודי מלבד המצוה של אכילת קדשים.

ונפרט שיתכן וכפרה זו היא תגרום להפסקת הגזירה הקשה, כפי שמצאנו אצל סנחריב שצר על ירושלים התעכב יום וזה היה נס כי בדיוק לאחר אותו יום הסתיים הכפרה על הריגת נוב עיר הכהנים, ולכן התבטלה הגזירה וסנחריב לא הצליח לכבוש את ירושלים.

האם פרש"י יתאימו לדברי הזוהר שהמרגלים הם הנשיאים במחנות ובקורבנות הנשיאים

משיב כזה האם זה ישמש כעזר וכח למחלוקת של קרח נגד משה רבינו?

ויתכן, שאכן זה אפשרי, שקרח אדרבא הביא את הנשיא החולה במצבו הדוחה והאומלל, כי כאמור במדרש וביארתי באריכות שרק כאשר העם היה ממורמר על הגזירה שכולם ימותו במדבר, אז ראה קרח לנכון להסית את כל העם על משה שגרם לכך, ששלח מרגלים למרות שה' לא המליץ לו על כך.

וממלא כשעם ישראל רואים את מצבו האומלל של הנשיא החולה בניבול מחריד, זה עוד יותר חימם את כעסם על שליחת המרגלים, ואכן כתוב במדרש שזה גרם לעם ישראל לרצות לרגום את משה ואהרן באבנים. (אגב שאלה מאיפה אבנים, הרי היו בתוך ענני הכבוד, שהיה נס מיוחד שנוצר חור עבור עפר לסוטה בחצר אוהל מועד:?), ואכן מח' אב כבר הנשיאים קיבלו את המחלה המזעזעת והמחרידה – שכך יוצא 40 יום עונש עד יז' אלול, ובכל זאת עם ישראל לא נבהל ממראיהם המחריד, אלא בכו בלילה ההוא נגד ארץ ישראל, כי ברגע שנכנס לשון הרע קשה מאוד להוציא זאת מהמאמינים בלשון הרע.

אבל הפלא הוא איך אליצור במצבו שמקבל עונש כה מזעזע ממשיך לחטוא לשתף פעולה בחטא חדש למרוד נגד משה רבינו.

ואולי הוא השתכנע מ250 ראשי סנהדרין, שמה טעה ומשה אשם בחטא המרגלים, ולכן גם במצבו בא לעזור במרד נגד משה??

אבל קשה לי לכתוב חידוש זה, כי עצוב מאוד לחשוב שאפילו במצב של אובדן ושיפלות מחרידה בעונש מוחשי משמים, בכל זאת לחטוא ולא לחזור בתשובה, ולמות בנבזות בלי לחזור בתשובה??

וגם אם נאמר שהיה עדיף לנשיא אליצור להקטיר קטורת ואם זה יגרום לו למוות עדיף לו מהמשך יסוריו הקשים שנמשכו 40 יום אצל כל הנשיאים,

מותרת באכילה בקודש הקדשים, למרות שכמובן זה מצב רחוק ביותר, וכל כך למה, שידע כהן שאכילתו בקדושה את הקדשים באכילה קדושה זו הבעלים מתכפרים כמובא בגמרא יבמות צ'.

ובעת לומדי מנחת חינוך קלד' אות ג' דברי רמב"ן זה, רציתי לחדש שה' גלגל מצב אונס זה, בכדי שהכהנים יראו את מטה אהרן ויבנו שחורבן הבית הגיע בגלל פקפוק בגדולי ישראל ובגלל המחלוקת, שזה בא מטה אהרן למנוע, אבל בגמרא הוריות יא' מובא שכשנטמן הארון הרבה לפני החורבן נטמן עמו מטה אהרן והמן.

אבל החידוש כן מתאים לדעת ר"א בירושלמי שקלים ו' הלכה א' שהארון גלה לבבל, וממילא ראו את מטה אהרן, וגם לפי"ז מובן בפשטות איך ירמיהו הראה לעם קודם החורבן את צנצנת המן לחזקם, שהרי הארון וכל שסביבו

"ויקח קורח" שלקח עצמו מהחזיון של דור דעה דור המדבר שקיבלו על עצמם מצוות ציצית בשלימות, שלכן זכו להיקבר עם הציציות בקבר ולא כנהוג להסיר כנפות הציצית מטלית הנפטרים.

ואילו קרח עשה ליצנות ממצוות ציצית כפי שלמד רש"י כמבואר בשפתי חכמים בפרשת קרח מהסמיכות בין הפרשיות, שקרח השתמש במצוות ציצית ללעוג ולצחוק ולמרוד בשמה רבינו, שקרח לקח 250 ראשי סנהדרין בעיקר משבט ראובן ובראשם אליצור בן שדיאור, וכך מובא במדרש רבה.

ובפשטות לפי זה אליצור בן שדיאור נשיא שבט ראובן אינו הנשיא שמוע בן זכור משבט ראובן שהיה מ12 המרגלים, כי הנשיאים שריגלו מתו מיד במיתה משונה – ואיך יחלוק על משה אם מחלוקת קרח הייתה לאחר חטא המרגלים, כפשטות דברי רש"י, וכפי שכתבתי ע"ז מאמר שלם באריכות.

ואילו לזוהר הקדוש ובריב"א שהנשיאים שריגלו הם אותם הנשיאים שמוזכרים בספירת עם ישראל וכן בקורבנות הנשיאים, ואם נאמר שפרשת קרח הייתה לאחר חטא המרגלים איך הביא קרח עמו את הנשיא אליצור שמת מיד עם שאר הנשיאים המרגלים??

ואומנם הבאתי בתחילת הפרשה בשולחן ערוך או"ח תקפ', ומפרט הבית יוסף בטור שם, שהמרגלים נענשו, **שמתאריך ח' באב לשונם** נשרבה עד טבורם והתולעים היו יוצאים מלשונם ובאים לתוך טבורם, וככה סבלו במחלות רעים **עד יז' אלול** ורק אז מתו.

והאם קרח השתמש בנשיא שהיה במצב גוף מנובל ומשפיל שלשונו משורבבת החוצה עד טבורו ותולעים מטיילים על לשונם הגלוי, ואדם במצב

וטהר לבנו - קרח

ומידה טובה כפולה ומכופלת ממידה רעה, ומצוה גוררת מצוה, שנזכה למצוות תמיד אנו ובנינו אמן ואמן.

בכל זאת אדם במצב כזה מעדיף לחזור בתשובה ולא להמשיך לחטוא, ואדרבא יסורים מכפרים. **אבל** ראו מה עבירה עושה... עבירה גוררת עבירה.

ואכלה אותם כרגע

כליה, לזה בא מאמר ה' כאן בחידוש הגזירה שיהיה כרגע, פירוש **שלא יאריך להם הזמן כמו שנתרצה מקודם:**

וע"ז מקשה החברותא מה עם חילול ה' שיאמרו מצרים אם ה' יהרגם בבת אחת, **והתשובה** – שיש 2 חלול ה', א. שכל עם ישראל מתים בבת אחת שאז יאמרו מצרים ברעה הוציאם, וזה נמנע כשמתו רק 15 אלף כל ט' באב במשך 40 שנה.

אבל יש חילול ה' נוסף שהגויים יטענו שאין בכוח ה' לנצח את לא' מלכים, ולכן הם מתעכבים 40 שנה במדבר.

ובפרשת קרח אם ה' היה הורג בבת אחת את כל בני ה' 20 ומעלה, ממילא היו יכולים להיכנס מיד לארץ, ולא מתעכבים 40 שנה, וממילא יורד חילול ה' שאין יכולת ה' לנצח את לא' מלכים.

מדוע אשת קרח שנאה את משה רבינו שקרח הפיקח לא הצליח להרגיעה?

דבר תורה זה התעוררתי בזכות שמיעת דרשתו השבועית של ר' ערן פלס שליט"א שהביא מדרש נפלא זה.

ומהפסולת נתן משה לאליאב שיצר ממנה טבעת יהלום הכי יקרה בעולם!

ומיד התפרסם הדבר. כאשר ענדה ציפורה את הטבעת על ידה, עזבו כל הנשים את אשתו של קרח בשביל לראות במו עיניהן את הטבעת המיוחדת. ומזה בערה קנאתה של אשת קרח במשה רבינו ולכן הסיתה את בעלה לחלוק על משה רבינו. (ואולי בגלל זה הרעש הגדול שנוצר מהטבעת היהלום הגדולה והיקרה התעוררה מרים לדבר לשון הרע עם אהרן על ציפורה אשת משה).

וגם הסביר שהטבעת היקרה ביותר שנתן משה לצפורה, זה שימש להפיץ את החשד על משה רבינו שעושה עבירות מחוץ למחנה, בטענה שפיצה את אשתו כי בא על נשים אחרות, וגם חששו שנשים ירצו להתקרב למשה רבינו שרצפת אהלו הייתה סנפירין שאולי גם להם יתן טבעת יקרה כזו. לכן כל אחד קינא לאשתו שלא תתייחד עם משה רבינו.

וזכר ראשון נלמד מזה, שגם כאשר משה רבינו נאלץ לגרש את אשתו כי היה נביא הגדול מכולם כמו בא בסוף פרשת בהעלותך, בכל זאת נתן לה פיצוי יקר ערך זמן רב לאחר שילוחיה, א. כי האמינה בכוח התורה מול אשת קרח, ב. כי רצה לרצות אותה על צערה שנאלץ להיפרד ממנה.

אבל מה שמפתיע אותי בכל סיפור זה, שהרי נתן מתנה בעין יפה הוא נתן, והקב"ה נתן מתנה

כתב האור החיים - ואכלה אתם כרגע - צריך לדעת למה אמר כרגע? ואם להודיע כי ה' שגיא כוח להרוג ששים ריבוא כרגע, הרי זה כבר הודיע קודם ככתוב (שמות לג ה) **רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך?**

ומקשה החברותא הרב אלדד נתנזון שליט"א וכי צריך לחדש שיש לה' כוח להרוג ברגע?? **והתשובה** ע"ז לענ"ד שקשה בעיני ה' המוות לחסידיו, ולהרוג 600 אלף או את כלל עם ישראל שיש להם זכות 3 אבות זה קשה וחידוש שה' הביא רעיון כזה לביצוע.

ותירץ האור החיים ע"פ המדרש שעוון המרגלים קדם למחלוקת קרח, ושם פירשתי כי גזירת כליה שגזר ה' על הדור ההוא נתקיימה, אלא שהועילה תפלת משה שלא ימות העם כאיש אחד, אלא בהמשך זמן ארוך, אם כן העדה כבר היא מחוייבת

"חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידה תהרסנה". אומרים חז"ל (סנהדרין ק"י): **"חכמות נשים בנתה ביתה" – זו אשתו של און בן פלת, וואולת בידה תהרסנה" – זו אשתו של קרח.**

והעיד הרב מרדכי אליהו זצ"ל ששמע מפי חכם מנשה שלו זצ"ל ששמע מה "בן איש חי" – שאשתו של קרח הייתה עשירה מאוד מהאוצרות של יוסף שמצא קרח בעלה, כמו בא בחז"ל (סנהדרין ק"י) שהיה לבעלה אוצרות של שלוש מאות חמורים מלאים כסף וזהב. והיא הייתה מתקשטת בתכשיטים יקרים ביותר ובכך התפארה והייתה נחשבת מאוד אצל כל נשות ישראל.

וכאשר אשת קרח פגשה את ציפורה אשת משה רבינו, הייתה לוועגת לה ואומרת ראי לאן בעלי הגיע, לאיזו רמת חיים הביאני ואילו את אין לך אפילו טבעת קלה.

השיבה לה ציפורה שהיא זכתה בעושר הגדול ביותר בעולם והיא תורתו של משה רבינו שנקראת על שמו, והתעלמה ממנה.

וכשביקש הקב"ה לכתוב את התורה על לוחות אבנים, הביא למשה רבינו אבן סנפירינן שהיא האבן הכי יקרה בעולם ואמר לו הכן מאבן זו את הלוחות, ואת הפסולת של הלוחות תיקח לעצמך.

וטהר לבנו - קרח

מילאו שורות אבנים חסרות בתינוקות יהודים, התחנן משה לה' שירחם עליהם, וה' השיבו: **קח אחד מהם ותראה מה יעלה בסופו**, ואכן משה הוציא ילד ששמו מיכה והוא גנב את הטס של משה שהוציא את ארונו של יוסף, והוא זרק את הטס לאש שנוצר ממנו העגל.

ובגלל חטא העגל משה שבר את הלוחות שה' כביכול פסל וכתב עליהם, ולכן משה היה צריך לפסול לוחות שניות, ולכן ה' נתן לו באהלו רצפה של יהלום סנפיריון, ומזה נותר ליהלום של ציפורה, שמזה נתקנאה אשת קרח, ומזה משה נפל על פניו בצער, ומזה מתו 250 ראשי סנהדרין.

וכל זה בגלל שהציל את מיכה מתוך רחמים, ולא סמך שה' הרחום וחנון, רצה במות מיכה בשורת האבנים כי ידע איזה שרשרת של צרות יהיה לעם ישראל, וכמה צער ועוגמת נפש יהיה למשה רבינו מהצלת מיכה.

אתם המיתם את קהל ה'

והתשובה בס"ד כאמור קודם, שטענו שהכל התחיל ממשה כי הוא **הציל את מיכה** ולא סמך על רחמי ה', שלכן היה **חטא העגל**, ולולי העגל **לא היה גזירת מות למרגלים** במדבר כי לא היה חטא שני שהצטרף לחטא העגל, וגם לא היה טבעת יהלום לציפורה שגרמה **לקנאת אשת קרח**, ועי' **לקמן**.

איזה פשקווילים כתבו בירושלים נגד רבן יוחנן בן זכאי

לגיהינום ואני לא יודע באיזה דרך יוליכו אותי, כי אולי חשש שיש בידו אבק עבירה שלא הציל את גם ירושלים ואת בית המקדש, (ואולי גם לכן חשש משה רבינו לפני פטירתו ושמא כי חשש שמא יש בו אשמה כל שהיא שכך שלא הצליח להציל את דור המדבר ויל"ע), אבל על צדיקים נכתב **"ותשחק ליום אחרון"**, שהם יודעים שהם בדרך טובה בחייהם ולא חוששים מהמוות כמובא בסוף משלי.

ואולי לכן דווקא לפני פטירתו של רבן יוחנן הגיע חזקיהו מלך יהודה מעולם האמת להיות עמו בזמן פטירתו, למרות שחזקיהו משבט יהודה ורבן יוחנן לא.

ובעצם לגלות לרבן יוחנן שכשם שחזקיהו מסר נפש להציל את ירושלים ואת בית המקדש ולא נכנע לסנחריב למרות ששבנא שהייתה לו ישיבה גדולה יותר משיבתו של חזקיהו נכנע לסנחריב וגם דרש כניעה מחזקיהו, וחזקיהו לא ויתר ולא נכנע וה' הציל את ירושלים ואת בית המקדש שלא נחרבו בידי סנחריב.

אבל חזקיהו בא לרבן יוחנן להודיעו הצלתך את עולם הישובות ועולם התורה שווה להציל את ירושלים ובית המקדש, כי כל אחד מאתנו הציל את המקסימום שה' איפשר להציל בתקופתו.

למשה את היהלום, ומשה נתנה מתנה לאשתו הצדקת ציפורה, ובכל זאת יצה ממתנה זו עבירה חמורה של מחלוקת איומה בעם ישראל, וצער גדול למשה רבינו שנפל על פניו, והרי הקב"ה יודע עתידות, איך נתן למשה מתנה שתגרום לו ליפול על פניו מצער איום ונורא?

וגם כזאת הקשתי לתלמידי היקרים בת"ת תורת אמת בני ברק, איך יתכן שמהטס שכתב משה במצוות העלת ארונו של יוסף מהנילוס, שהתורה מעידה על כך **"חכם לב יקח מצוות"**, איך יתכן שמטס זה שמשה יצר למצווה, מזה נוצר העגל שהחטיא את עם ישראל, וגם בסופו של דבר נכדו יונתן בן גרשום היה כומר לעבודה זרה של פסל מיכה, **והרי** חמור של צדיק לא נכשל בעבירה איך יתכן שמגוף של מצווה יעשה עבירה?

אלא נראה לתרץ שיש כאן כמו חד גדיא, שהכל התחיל בכך שמשה רבינו ראה שבקושי השעבוד

בדיוק כשסיימתי לכתוב כ"ז, **מתקשר בני היקר הרב זאב חיים ניי"ו**, ושואל בתמיהה גדולה הייתכן שאחרי כל העונשים שנענשו קרח ועדתו עדיין העם מאשימים את משה שבגללו מתים יהודים!! וכי לא למדו לקח שזה מסוכן?!

כששמעו אנשי ירושלים שרבן יוחנן בן זכאי הכתיר את קיסר רומא, וביקש ממנו תן לי את יבנה וחכמיה, ובעצם הפקיר את כל יושבי ירושלים להרג ולביזה ושבי.

כי ה' השיב דעת חכמים אחר שלא ענה לו ששלוף את הנחש עם צבת ארוכה ותציל את חבית הדבש, ולכן הקיסר זרק אבן וניפץ את החבית עם הדבש, והנמשל הרג את כל יושבי ירושלים והגלה את הנותרים, ולא הרג רק את המורדים.

שמו שמים איך רבן יוחנן דואג רק לקבוצה קטנה ומפקיר את השאר!!!

ולא יעזור כלום, לכל הפשקווילים ולכל המסיתים!!!!

בכך הציל רבן יוחנן את עולם התורה שפורח עד עצם היום הזה.

ואכן צריך להיות גדול הדור להחליט על החלטות הרות גורל כשהיית בין רשעים גדולים, מה לבקש מהם למרות המצב הקשה, מה להציל למרות ההפסד העצום!!

וצריך לדעת שיש גזירת שמים אזי משיב דעת חכמים אחר, שהקב"ה מנהל את העולם, ולא נותן לגדולי ישראל בגלות את כל רצונם ומהווים, ולכן הם צריכים לנסות להציל לפחות חלק שלא תכבה הגחלת, תן לי יבנה וחכמיה.

ובדרך אפשר ממש אולי לכן חשש רבן יוחנן לפני פטירתו שאמר שיש 2 דרכים אחת לגן עדן ואחת

וטהר לבנו - קרח

קורח פיקח איך טעה אחרי אשתו?

ומאיפה קרח ואשתו מצאו טיפת אמת שממנו הם המציאו והתבססו שמה ממציא מעצמו ולא מה'?

תיקח לעצמך. ומהפסולת נתן משה לאליאב שיצר ממנה טבעת יהלום הכי יקרה בעולם שנתנה לצפורה!

ומיד התפרסם הדבר. כאשר ענדה ציפורה את הטבעת על ידה, עזבו כל הנשים את אשתו של קרח בשביל לראות במו עיניהן את הטבעת המיוחדת. ומה בערה קנאתה של אשת קרח במשה רבינו ולכן הסיתה את בעלה לחלוק על משה רבינו.

ומתוך קנאתה של אשת קרח, חקרה וגילתה שבגלל שמה שבר את הלוחות הראשונות מדעתו בלי לשאול את בורא עולם, לכן בלוחות השניות משה נצטוו להכין את הלוחות מתוך היהלום שנוצר לו לשם כך באהלו.

והיות ומהחלטה האישית בלי צווי ה' של שבירת הלוחות מזה התעשר משה רבינו ומה נוצר הקנאה של אשת קרח ביהלום שקיבלה צפורה, מזה לקחה אשת קרח שמה ממציא דברים מעצמו נגד רצון ה', והראיה שה' דרש ממנו בלוחות השניות להכין חדשות בגלל ששבר את הראשונות מדעתו.

וקנאה גורמת לשכל לברוח, שהרי קנאתה שבגלל שבירת הלוחות משה ואשתו נהיו עשירים מאוד, ובכל זאת למטרת השנאה היא השתמשה בזה בתור עונש למשה שצריך לטרוח וליצור לחות חדשות ולא לקבל מוכנים מהשמים. (אגב לפסול אבן יהלום סנפירינון קשה מאוד מאוד, ומדוע לא למדו מפיסול הלוחות על כוחו העצום של משה רבינו?)

אבל באמת על שבירת הלוחות ה' הסכים ואמר ישר כוח ששיברת, אבל כשיש קנאה ושנאה לא רוצים לקבל את כל האמת, רק את החלק שמתאים ועוזר לביסוס השקרים.

ובאמת משה רבינו עוד קודם הוסיף מדעתו עוד יום למתן תורה שבמקום שקבלת התורה תהיה בו' סיון משה רבינו הוסיף מדעתו שקבלת התורה תהיה בז', ואכן ה' הסכים עם משה רבינו כי באמת לעיני כל ישראל ה' נתן את התורה בז' סיון כהחלטת משה מדעתו.

ואולי מה שמה הוסיף עוד יום מדעתו זה היה יכול להציל את עם ישראל מלחטוא בעגל כי טעו בחשבון 40 יום, ואם ראו שמה לא ירד ביום 40 לפי חשבונם המוטעה עדיין יתכן שמה הוסיף עוד יום מדעתו כפי שהוסיף במתן תורה, ואולי זה תיקן מה שמה גרם בהצלת מיכה שממנו נוצר העגל בבחינת הכין רפואה למכה, וגם כבר כתבתי שבזריקת הדם במתן תורה שהיה חצי על המזבח וחצי על העם כמובא בפרשת משפטים, שם היה מלאך בדמות משה שחילק את הדם, וגם זה היה מסייע לעם ישראל שראו שיש 2 משה, שאם יראו דמות משה מת לא יטעו בז' אלא ימתינו עוד יום למשה האמיתי)

ואם כן פעמים משה החליט מעצמו וה' הסכים עמו, ובכל זאת הקנאה והשנאה של אשת קרח ובעלה קורח גרמו להחליט שקרים שמה ממציא דברים בלי רשות ובלי רצון ובלי הסכמת ה' עליהם לא קודם ההחלטה ואולי גם לא לאחר ההחלטה.

ועלינו לזכור שקנאה זה אש יוקדת, כמו שהיה א' שיכל לבקש מהמלך מיליון דולר אבל היה תנאי שהשני יקבל פי 2 ממנו, והיות והיה צר עין וקנאי לכן ביקש מהמלך תוציא לי עין העיקר שלשני תוציא 2 עיניים.

וגם הקנאה לפעמים שוכנת עמוק בלב, אבל אשה יכולה לעורר את הקנאה החבויה ולנפחה וממדים מחרידים שגם אתה בחלומותיך הכי מופרעים לא חשבת שתגיע עד לשם רח"ל.

יש לתמוה הרי קורח ואשתו פיקחים היו (אשת חבר כחבר) איך התפתו לחשוב שהתגלחת והתנופה ללוויים משה המציא להשפיל את הלוויים, הרי תנופה כמו לולב שעשה אהרן 22 אלף לוויים ביום אחד כפי שכתב במדרש תנחומא פרשת אמור אות ד פחות מ2 שניות לכל לוי, זה נס מעל הטבע? וזה יוכיח שה' ציווה זאת!!

וגם להמציא שקר בלי טיפת אמת אין לה רגליים ומיד היא מתמוטטת, וקורח הפיקח איפה מצא טיפת אמת שעליה יוכל שקרו להתבסס שמה ממציא דברים ולא הכל מאת ה'?

וגם תמוה מאוד, שהנה רש"י מסביר שקורח קינא שלא קיבל את התפקיד ה3 של בני קהת, כי משה ואהרן בני עמרם בכורו של קהת קיבלו מלכות וכהונה, והתפקיד ה3 נשיא בני קהת לא קיבל קורח הבא בתור לפי סדר הולדתם, אלא קיבל אליצפן בנו של האח הקטן ביותר מבני קהת.

ותמוה מאוד, וכי תפקיד שולי כל כך נשיא לבני קהת שמעליו יש עוד נשיא הנשיאים אלעזר בן אהרן הכהן, ואם כן זה יחסית תפקיד שולי ועל זה נתקנא קורח? ומדוע לא נתקנא באלעזר שקיבל נשיא הנשיאים, הרי אלעזר היה בן הדור הרביעי מקהת ואילו קורח בן הדור השלישי כמו משה ואהרן?

וייתכן שתפקיד נשיא בני קהת הוא תפקיד אחראי מאוד, כי הארון היה מכלה והורג בבני קהת כשלא כיסו את הארון כראוי ולא נהגו כראוי בארון, וכבוד לא בטוח שיש בתפקיד אחראי כל כך שהיו בו הרוגים, שלכן בני קהת מספרם היה קטן משאר משפחות הלוויים כמובא ברש"י (בראשית כט, לד), שהרבה פעמים יאשימו במוות את האחראי שלא פיקח והזהיר כראוי.

ואמנם כבוד אין כאן, אבל יתכן וקורח נפגע מאוד שכאילו לא סומכים עליו בתפקיד כה אחראי ומסוכן אלא סומכים על צעיר ממנו במשפחה, זה כבר העליב אותו מאוד.

ובעצם כבוד לא היה חסר לקורח כי הוא היה עשיר כקורח ממש, והרבה חכמים התפעלו לא רק מעושרו אלא מחוכמתו שהצליח בחוכמתו העצומה להיכנס כביכול לראשו של יוסף הצדיק.

ואולי כי שמע את שיעוריו ואת כל דברי חוכמתו וכתביו אם אכן היו, ומה הבין את הלך חשיבתו של יוסף, כפי שסיפרתי על מו"ר רבי דוב לנדוא שליט"א ששיחזר שיעור עיוני שלם של רבי חיים שמואלביץ צ"ל רק לפי שהכיר והבין את הלך מחשבתו של הגר"ח).

ואכן קורח בחוכמתו העצומה מצא את אוצרות שהטמין יוסף הצדיק במצרים, אבל קנאה הורגת וזה מה שגרם לקורח להקשיב ולהתפתות לדברי אשתו.

אבל בכל זאת חייבים טיפת אמת שעליו מבססים את השקרים, ואיפה נמצא האחיזה באמת?

והנה כאמור סיפרתי קודם בזכות הרב ערן פלס שליט"א על אשת קורח שכל הנשים כרכו סביבה בגלל עושרה העצום, והיא בגאוותה לגלגה על צפורה אשת משה שאפילו טבעת אין לה.

וכשביקש הקב"ה לכתוב שנית את התורה על לוחות אבנים, הביא למשה רבנו אבן סנפירינון שהיא האבן הכי יקרה בעולם ואמר לו הכן מאבן זו את הלוחות, ואת הפסולת של הלוחות

וטהר לבנו - קרח

משה רבינו מתפלל שימותו יהודים!! היתכן??

אבל לאחר שראו שמתו המאשימים את משה - הן דתן ואבירים שזלזלו והן 250 מקטירי הקטורת, והן המאשימים בהריגת את משה שמתו במגיפה, זה גרם להם לזעזוע ופחד!! אבל עדיין לא התקפלו לגמרי בהכנעה.

כי היו צריכים עוד סימן אבל חיובי בלי מוות, להוכיח שמה לא ממציא מעצמו, ולכן הסימן במטות שמטה אהרן הוציא שקדים, כאן היה סימן בלי מוות, אלא רק הזהרה למוות מהיר כמו שקד שממהר לפרוח.

ורק לאחר מכן, הם באו בהכנעה ואמרו הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: אבל עכשיו הם מאשימים רק את עצמם ולא את משה ואהרן, ואמרו כל הקרב הקרב אל משכן ה' ימות האם תמנו לגוע:

ורב איתמר הביא בשם האור החיים שמה רבינו בתור צדיק מותר לו להתפלל על אדם רשע שהוא רואה שלא יצא ממנו כלום שהקב"ה יפקיע לו את הזכות בבחינת הפקר בית דין הפקר. שמפקירים נכסי אדם רשע.

אך טענתי שהרי לפי תרגום יונתן ה' קרע במיוחד לדתן ואבירים את הים, כי הם לא יצאו ממצרים והם פיתו את פרעה לרדוף אחר בני ישראל וכשראו את נס קריעת ים סוף התחרטו ורצו להצטרף לעם ישראל, ולכן נפתח במיוחד להם הים, וקשה שהרי ה' ידע שלא יצא מהם כלום כמו התינוק שהיה בשורת הלבנים שיצא ממנו מיכה שהחטיא את עם ישראל, אז מדוע ה' עשה במיוחד להם נס?!

אבל על זה אפשר לענות, כי בזכותם היה נס קריעת ים סוף, כי רק בגללכם התפתה פרעה לרדוף אחרי בני ישראל למרות שחטף 10 מכות.

שאל אותי הרב איתמר אליקים שליט"א איך יתכן שמה רבינו שבד"כ תמיד התפלל על עם ישראל שיחיו אפילו בעבירות חמורות של חטא העגל, ואילו פה משה מבקש שה' לא יסלח להם לדתן ואבירים ושימותו מיתה משונה?

ונראה לתרץ שדתן ואבירים מרדו והמרידו נגד משה ראשונים עוד ממצרים, וכמה שניסה לקרבהם זה לא עזר בשעת מבחן, וכאן הם הגזימו שאפילו לבוא ולדון עמו לא באו בזלזול, וחוצפה מחרידה ושבירת המשמעת נגד גדול הדור הכי נמוך שיש, לכן ירדו הכי נמוך לבטן האדמה.

ועדת קורח, אשמו ביותר, כי הם היו רגילים בעבודה זרה, ופחדו מארץ ישראל זה אפשר לסבול, אבל להמריד שלא יאמינו בגדול הדור בנותן התורה, שיהיה הרס התורה לכל הדורות, שאפילו בדור הראשון לא האמינו ברבנים, זה אי אפשר לתקן כמעט. ...

וזה עונה על שאלת **בני היקר האברך ר' זאב חיים ריינר** שליט"א מכולל מיר בירושלים, ששאל מדוע היו צריכים 2 סימנים לכנונה שהיא החלטת ה' לזרע אהרן, הרי הם ראו את ציפוי המחנות שציפה את מזבח החיצון, שנעשה ממחנות ה-250 מקטירי קטורת שמתו בפקפוקם בכהונה, מדוע היו צריכים גם את המטות שיצא שקדים ממטה אהרן בלבד?

ותשובה כי ארס הפיקפוק בגדולי ישראל הוא מכה שלא כתובה בתורה, היא הרס חסר תקנה כמעט לעם ישראל, ולכן סימן אחד לא הספיק כי הארס עוד נשאר והאשימו את משה ואהרן שהם אשמים במות יהודים.

עינו הטעתו

כתב רש"י ראה שמואל יוצא ממנו, ואולי קורח ברוח קודשו גם לא ראה שמה יוצאים גדולי ישראל, כי אלפי שנים אין ידיעה על צאצאי משה רבינו לעומת צאצאי קורח שהתפרסמו לטובה מאוד, שמואל שיצא ממנו השל"ה הקדוש ומשפחת הורביץ, ויל"ע.

רמז מתוך שמות בני קורח

בפרשת בא כתוב **"ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף"**, ואולי **רמז בשמות בני קורח**, שקורח ובניו היו **אסירים** בתוך האדמה, **אבל קל קנה** את התשובה שעשו בניו בפתח הגהינום, ולכן **אבי אסף**, ה' **אסף אותם** החוצה מהגהינום וחזרו לחיים, ולכן יצא **שמואל** ממנו למרות שקורח נבלע ומת.

והיה לקורח הפיקח ללמוד משמות בניו שהוא טועה שאכן יצאו ממנו שלשלת של גדולי עולם כי הם ניצלו מהסכנה מחמת התשובה שעשו ואילו הוא מת.

מתנות כהונה

24 מתנות כהונה, הם לא רק מתנה לבני אהרן, אלא הם מתנות לכלל עם ישראל, כי לעתיד לבוא כל עם ישראל אכן יהיו כולם קדושים וכולם יהיו ממלכת כהנים, כמובא ב**פרשת יתרו**, וכמובא בנבואה על ימות המשיח ב**ישעיהו ס"א פסוק ו'** - לעומת הגויים, והאם גם את זה ראה קורח ולכן טען שכל העדה כולם קדושים, ושכולם יהיו כהנים, רק טעה בזמן קיום ההבטחה?

אך זה לא נכון, כי כל עם ישראל כהנים ביחס לשאר 70 האומות, אבל בתוך עם ישראל הקדושים רק בני אהרן נחשבים לכהנים.